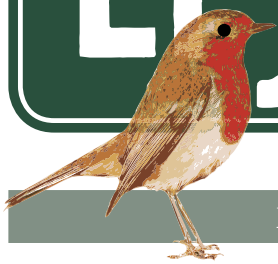

El jardí de Sant Gervasi

NÚM. 14 | GENER 2016 | DIARI INDEPENDENT I GRATUÏT | www.eljardidesantgervasi.cat | DL B 25204-2014

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY | TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

20

La cavalcada

La visita dels Reis Mags
de Sant Gervasi

24

La clínica del dr. Ripoll

Va ser un pioner
en la pràctica del 'part a la carta'

28

Abans i ara

L'estació inferior
del funicular del Tibidabo

40

Lluís Arboix

'El barri necessita un teatre
i un altre centre cívic'

Cavalcada de reis

**APRÈN MÚSICA A CASA
AMB ELS MILLORS
PROFESSORS**

93 590 79 83
www.myusics.com

EXPO ALFOMBRA IRÁN

alfombras y kilims, persas orientales y modernas

REBAJAS 50% EN TODO

c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

**Assessorament
Immobiliari**

www.trobllar.es

Angli, 41 08017 Barcelona Tel. 93 252 02 83 Mòbil. 650 249 043 miriam.fischer@troballar.es

**CLINICA
DENTAL**

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

JOIES | MONEDES | RELLOTGES | PLATA | DIAMANTS | LINGOTS...

COMPREM RELLOTGES
de marques exclusives

COMPREM DIAMANTS
valoracions a l'alça

COMPREM OR

30€
DE REGAL A
PARTIR DE
20 GRAMS
D'OR*

Un equip format per
professionals experts en:
diamants, pedres
precioses, rellotges de
primeres marques
i joies antigues d'or i plata

COMPREM

Nº1 a Catalunya

* Oferta vàlida fins al 15 de febrer.
Regal limitat per persona i dia.

C/ València, 308 (migdia obert) · T. 93 487 87 49

C/ Calvet, 9 · T. 93 209 08 38

www.compremor.com

ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

Qui Som

ServiDigest és un Centre Medicoquirúrgic ubicat a Barcelona i especialitzat en el diagnòstic i tractament integral de les malalties de l'Aparell Digestiu, el Metabolisme i l'Obesitat.

Està integrat per un equip d'especialistes d'alta qualificació professional i formació científica, i disposa d'unes instal·lacions equipades amb l'instrumental mèdic i quirúrgic tecnològicament més avançat.

Atenem diàriament als pacients privats i de la majoria d'entitats asseguradores, de 9 a 14 hores i de 16 a 21 hores.

Objectius

L'atenció personalitzada i la qualitat en el tracte humà. A ServiDigest creiem que el treball en equip permet donar un millor servei als pacients i és més enriquidor pels professionals. Un dels objectius del Centre Mèdic ServiDigest és la permanent actualització científica.

Director: Dr. Josep Merlo

Equip Medicoquirúrgic:

Dr. Ramiro Durán - Dr. F. Xavier de Ribot - Dra. Patricia Gonçalves - Dr. Osvaldo Díaz-Canel - Dra. Jeannine Suárez - Dr. Juan E. Naves - Dr. Luis E. Yip - Dr. Michel Blé - Dra. Mercedes Blasi - Dra. Carmen Jauregui - Dra. Sara Galter - Dr. Jordi Ortiz - Dra. Cristina Sánchez - Dr. Manuel Rodríguez - Dr. Eduard Mª Targarona - Dr. F. Xavier Bastida - Dr. Oriol Vernetta - Dra. Diana Tundidor - Dr. Ignasi Saigó - Sra. Mar Bacardit - Sra. Anna Boteller.

I amb la professionalitat d'un excel·lent Equip Sanitari, Administratiu i Tècnic.

Balmes 334 (Centre Mèdic) 08006 - BARCELONA Tel: 93 545 09 90

www.servidigest.com

Més de 40 anys al Servei de la Salut

Serveis Mèdics

Servei d'Aparell digestiu

Consulta mèdica de Gastroenterologia, Hepatologia, Vesícula i Vies biliars, Pàncrees i Coloproctologia. Programa de detecció precoç i tractament del Càncer de Còlon. Estudi integral i tractament de la Malaltia per Reflux gastroesofàgic. Diagnòstic i tractament de l'*Helicobacter pylori*. Tractaments proctològics: Hemorroides, Fissura anal i altres.

Servei d'Endoscòpia digestiva

Endoscòpies diagnòstiques i terapèutiques. Ecoendoscòpia digestiva. Estudi d'*Helicobacter pylori* per endoscòpia. Càpsula Endoscòpica per estudis d'Intestí prim i Còlon. Tractaments endoscòpics del Sobrepès i Obesitat: Baló Intragàstric, POSE (reducció d'estómac sense incisions).

Servei d'Anestesiologia i Reanimació

Servei de Motilitat i Proves funcionals digestives

Manometries esofàgiques - Phmetries de 24 hores - Manometries anorectals - Biofeedback anorectal pel tractament d'incontinència anal i restrenyiment. Proves d'alè d'Hidrogen espirat: Lactosa, Xilosa, Glucosa, Lactulosa, Fructosa, Sorbitol, per estudis diarrea crònica, meteorisme, dolor abdominal. Prova d'alè per estudi d'*Helicobacter pylori*.

Servei d'Ecografia i Elastografia

Ecografia abdominal i digestiva. Fibroscan-Elastografia per estudi de malalties hepàtiques. Ecografia tiroidea.

Servei de Cirurgia

Consulta de Cirurgia General, Digestiva, Endocrina-Metabòlica, de l'Obesitat i Estètica. Tractaments quirúrgics: Cirurgia Laparoscòpica, Cirurgia Ambulatoria mínima estada, Cirurgia General i Digestiva convencional, Cirurgia Endocrina-Metabòlica, Cirurgia de l'Obesitat i Estètica.

Servei d'Endocrinologia, Nutrició i Dietètica

Consulta mèdica d'Endocrinologia. Estudis Endocrins i Metabòlics. Consulta de Nutrició i Dietètica. Avaluació nutricional. Dietes personalitzades.

Servei medicoquirúrgic de l'Obesitat

Servei integral i multidisciplinar pel diagnòstic i tractament del Sobrepès i Obesitat. Tractaments mèdics, nutricionals i dietètics. Tractaments endoscòpics: Baló Intragàstric Endoscòpic, Cirurgia endoscòpica POSE-Primary Obesity Surgery Endoluminal (reducció d'estómac sense incisions). Tractaments quirúrgics amb totes les tècniques de Cirurgia Bariàtrica: Sleeve gastrectomy (Gastroplastia tubular), By-pass gàstric, Encreuament duodenal i altres.

Servei de Hidroteràpia del còlon

Tractament del Restrenyiment i altres alteracions amb la neteja profunda de l'intestí gros (recte i còlon).

la porta del jardí

CRÈDITS

Edició:
El Jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Gràcia Farràs, M. Antònia Font Fernández, Jesús Mestre, Carme Rocamora, Javier Sardà, M. Josep Tort
Correcció d'estil: Ester Bonet
Disseny de maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 11.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Reis Mags, Javier Sardà

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

La revista d'aquest mes fa un repàs a les activitats de les passades festes nadalenques, sobretot el concert de Sant Ildefons i la magnífica Cavalcada de Reis de Sant Gervasi d'enguany, on una vegada més s'ha demostrat l'estreta i beneficiosa col·laboració entre el comerç i els veïns. A l'entrevista, Lluís Arboix ens parla de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, que acaba de complir el seu 40 aniversari, i de la seva acció al barri. Han fet molt, els resultats així ho palesen, però encara hi ha molt per fer com aconseguir més equipaments culturals com podria ser un teatre i, sobretot, seguir treballant en la identitat de barri. El gener ens porta l'hivern i l'inici del cicle de renovació anual. La natura ens convida a fer una pausa tot i que la nostra és una societat molt accelerada i poc donada a la reflexió. Fins i tot les mimoses i els ametllers sembla que aquest any tinguin pressa, ja que —com altres plantes— estan començant a florir unes setmanes abans del que pertocaria. I fins i tot el pit-roig, que ens visita de nou a la capçalera de la revista, sembla que no tingui clar si fa fred o no. Distribuïm la revista en plena 'setmana dels barbuts', considerada la més freda de l'any, i en un parell de setmanes més ja ens plantem a Carnaval, la fita que ens indica que els dies es van allargant, i el sol inici la seva pujada cap al zenit celeste. Potser una mica de pausa hivernal aniria bé per fer una reflexió entorn dels panorames polítics espanyol i català, tant un com l'altre amb les troques ben embolicades tot i que sembla que, aquí, es va trobant la manera d'estirar del fil. Us recordem que també hi ha una política de proximitat on, a partir dels Consells de Barri i del Pla d'Actuació de Districte (PAD), tots podem fer la nostra aportació.

SUMARI

Agenda. Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8
Elena Bulet, M. Antònia Font Fernández

Articles | 10, 12
X. Boned, P. Farràs, M. Talló i N. Mestre, R. Rosich, Fra Valentí Serra, i J. de Oleza

Treballant a Sant Gervasi | 14
Rufo, J. Sardà i J. Mestre

Equipaments públics | 16 - 17
L'era digital, Biblioteca Joan Maragall
Informa't, Casal de Joves Casa Sagnier
La Petita Mirada, David Valls

Heura, Carme Rocamora | 18

Reportatge: *La cavalcada dels Reis Mags*, Miquel Font Navarri | 20 - 21

La Bonanova
La implicació del comerç | 22

Memòria viscuda | 24
La clínica del doctor Ripoll, J. Llorach

Explorar el jardí | 26
Els jardins de la Diagonal
M. Josep Tort. *El còlon*, E. Capdevila

27 | **Turó Parc**

L'estat del Turó Parc.
Giravolt, Roser Diaz Martín

26 | **Abans i ara**
L'estació del funicular del Tibidabo

30 - 31 | **Gent Gran**
Un conte de Nadal: La figureta de pessebre, Antònia Ferrer Ros
700 any de Ramon Llull
L'estimulació multisensorial, Roser Guerra

32 - 33 | **Arts i lletres**
La Vocal de Lis, Jordi Quer, P. Trujillo

34 | **Arts i lletres**
Joan Peruchó, M. Barraso i J. Mestre

35 | **Cuina de mercat**
Sucs verds, Blai Pérez

36 | **Pels petits de casa:** *Carnaval*

37 | **El Faristol:** *The Ties That Bind de Bruce Springsteen*, E. Sant Chalois
Pau Donés a Luz de Gas

38 - 39 | **Adreces, Passatemps**

40 | **Contraportada:** *Lluís Arboix*, M. Antònia Font Fernández

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

¿AÚN NO TE HAS ENTERADO? **nabua**
barcelona

De la mano de distintos diseñadores emprendedores, MENTES CREATIVAS, SONRISAS casi GIGANTES, manos rugosas y la propagación de las redes sociales, nace NABUA BARCELONA.

Un lugar de encuentro dónde todo aquel producto "HANDMADE" dispone de un espacio para su exposición y venta.

Un espacio que alberga CUATRO ambientes

BOUTIQUE VINTAGE
BOHO ROMANTIC

C/Balmes 383-385, Barcelona (08022)

<https://www.instagram.com/nabuabcn> <https://www.facebook.com/nabuabarcelona>

agenda del 20/I/ al 10/II de 2016

GENER

FINS AL 30 DE GENER

Més a prop: Coneixement, compromís, cooperació. L'exposició i campanya *Més a prop* ha estat planificada, organitzada i elaborada per més de trenta ONG de cooperació al desenvolupament, drets humans i pau, universitats, institucions i administracions públiques catalanes.
Biblioteca Joan Maragall

DE L'11 AL 29 DE GENER
Exposició **Marines**, a càrrec de Josep Aragonès
Centre Cívic Can Castelló

DEL 12 AL 29 DE GENER
16è Concurs de cartells de la Federació de Colles de Sant Medir, exposició dels cartells participants
Centre Cívic Casa Sagnier
Organitza: Federació de Colles

DIMECRES 20, DE 18:30 A 21 H
Expressió, emocions i salut mental: les activitats artístiques en un servei de rehabilitació comunitària per a adults, amb A. Carrió.
Fundació Vidal i Barraquer

DIMECRES 20 A LES 17:30 H
Let's play the Tale! - The Big Bad Wolf, amb Patricia Macgill
Biblioteca Joan Maragall
A partir de 3 anys

DIMECRES 20, A LES 19 H
Trobada mensual d'intercanvi per a practicants del **reiki**, amb Daniel Zaragoza
Centre Cívic Can Castelló

DIMECRES 20, A LES 19:30 H
Concert del **Quartet Alo-**

ma, amb Marina Sala, violí; Maria Tió, violí; Patricia Torres, viola i Clàudia Romaní, violoncel.
Centre Cívic Vil·la Florida

DIJOUS 21, A LES 17:30 H
Contes de la Lluna Pruna, amb Gina Clotet. Veus la lluna? La vols tocar? La lluna és gran, la lluna és petita, la lluna és a prop, la lluna és molt lluny. La lluna. **Biblioteca Joan Maragall**
A partir de 3 anys

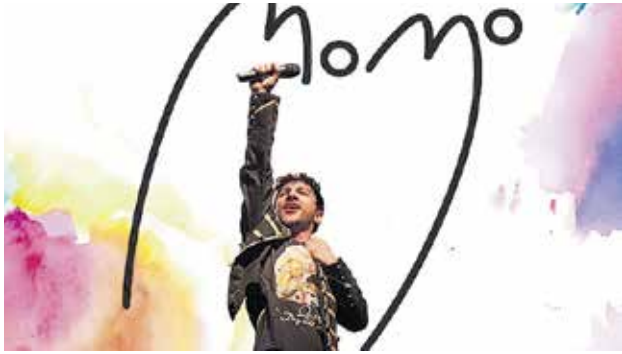
DIJOUS 21, A LES 18 H
Cineknitting (per adults). Us proposem venir a veure una pel·lícula com a casa, fent mitja o ganxet.
Centre Cívic Casa Sagnier

DIJOUS 21 i 28, A LES 19 H
Els jocs de l'amor. Taller preventiu de relacions tòxiques; detecta els jocs patològics en l'amor i aprèn a construir relacions sanes.
Espai Tau
c. Sant Gervasi Cassoles, 72
93 546 46 96 / 683 150 502

DIJOUS 21, A LES 18:30 H
Cicle: **Remeis i recursos per a la teva salut**, amb Xavier Vilaplana. "Seguretat: les nostres defenses".
Centre Cívic Can Castelló

DIJOUS 21, A LES 19:30 H
Accions d'art: **Art sonor performance**, amb J. Cerdà
Centre Cívic Pere Pruna

DIJOUS 21, A LES 19:30 H
El Cacau del món pobre (cultiu) al món ric (consum), amb Olivier Fernández. Conferència amb motiu de l'exposició *Més a prop*.
Biblioteca Joan Maragall

Aquest tribut de Momo no és una còpia d'un concert de Queen, és un espectacle en si mateix que, sense imitar-los, et portarà a la màgia dels directes de Queen. Ho podeu viure a Luz de Gas, el 23 de gener. A la pàgina següent, fotografia de la Rua de Carnaval del Putxet, de l'any passat. Aquest febrer, el rei Carnestoltes torna a regnar entre Dijous Gras (4-II) i Dimecres de Cendra (10-II).

Aquesta agenda recull un resum de les informacions que ens arriben a la redacció. Podeu trobar més notícies o informació més completa d'aquestes activitats i d'altres, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardidesant-gervasi.cat

DIVENDRES 22, A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Cinema**
Centre Cívic Casa Sagnier

DIVENDRES 22, A LES 18 H
Xerrada: Taller sobre el sòl pelvià, amb la fisioterapeuta Ana Escudero. Què és? Quines són les seves funcions? Com tenir-ne cura?
Centre Cívic Casa Sagnier
Organitza: Dona Llum

DIVENDRES 22, A LES 20 H
Cant per a tothom: **La música càtara dels Bons Homes**, amb Consolament Ensemble. Un passeig per la música càtara.
Centre Cívic Pere Pruna

DIVENDRES 22, A LES 20 H
La Ventafocs, de Giacomo Rossini, en directe des de l'Òpera de Roma. Repartiment: Juan Francisco Gatell, Serena Malfi i Vito Priante.
Cinemes Boliche
Entrades a taquilla

DISSABTE 23, A LES 10 H
Itinerari: **Quan es parlava hebreu a Barcelona**, amb Meritxell Carreras d'Adaptam BCN.
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 5,01 €

DISSABTE 23, A LES 11 H
Trobada de **prana violet**

healing, amb Laura Rojo.
Centre Cívic Can Castelló

DISSABTE 23, A LES 21:30 H
Tribut a Queen. Momo. 40 Aniversari de *A Night At The Opera*. Un espectacle que et portarà a la màgia dels directes de Queen.
Luz de Gas
Entrades: 18 € (majors 18 anys)

DILLUNS 25, A LES 19 H
Xerrada: **Maratons. Conèixer el món corrent**, Helena Olsson, maratoniana.
Biblioteca Joan Maragall

DIMARTS 26, A LES 14 H
Las 26ConSentidas: **De dones esgotades a dones radiant**s, amb Pila. **Espacio Con Sentido**
Plaça Adrià, 3
Cobert: 26 €

DIMARTS 26, A LES 18 H
Presentació del llibre **Robert Gerhard - Joaquim Homs. Correspondència**, a cura de Ramon Ribé i Queralt, i Pietat Homs Fornesa.
Biblioteca de Catalunya
Sala de la Caritat
Carrer de l'Hospital, 56

DIMARTS 26, A LES 19 H
Vine a saber més de... **La carxofa i el pollastre de pota blava**. Vine a descobrir aquests productes i a conèixer més sobre el Delta del Llobregat, paratge natural protegit!
Vil·la Florida

DIMECRES 27, A LES 17 H
El bon ús dels medicaments, amb la Farmàcia Craywinkel Parla'm sobre que són els medicaments, per a què serveixen i les di-

ferents vies d'administració.
Espai Putxet

DIMECRES 27, A LES 18 H
Viure amb entusiasme: el més important a la vida, és que el més important sigui el més important, xerrada amb Víctor Küppers
Casa Sagnier

DIJOUS 28, A LES 19 H
Otello de Verdi. Dins el cicle "Conta'm una Òpera", conferència i audició comentada amb Pepe Reche.
Centre Cívic Pere Pruna

DIJOUS 28, A LES 20 H
Espectacle operístic, amb l'Olga Benito (arpa), Alba Fortuny i Victòria Pérez (sopranos) i la direcció artística de Pablo Paz. Recorregut musical i visual per la història de la òpera.
Espai Putxet

DIJOUS 28, A LES 20 H
Concert de piano amb **Daniel Ligorio**, Cicle Homenatge a Enric Granados.
Acadèmia Marshall
c. del Comte de Salvatierra 10
Associació Musical Granados-Marshall
Entrades i reserves: academia@granados-marshall.com

DIJOUS 28, A LES 20 H
Cata Con Sentido. Aprendre a conèixer els vins, caves, cerveses... per beure amb sentit.
Espacio Con Sentido
Preu: 20 €

agenda del 20/I/ al 10/II de 2016

DIVENDRES 29, A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Manualitat de Carnestoltes**
Centre Cívic Casa Sagnier

DIVENDRES 29, A LES 19 H
Inauguració d'exposició: **Versàtils de carrer.** Obra de Jordi Auleda, Ramon Busquet, Eva Domene, Eriko Fukuda, Jordi Illamola, Alex Mañé, Mercè Montané, Rut Rigol, Roger Sanguino, Sergio Ugartondo.
Centre Cívic Pere Pruna

DISSABTE 30, A LES 11:30 H
Qui no té nas? amb Mon Mas. En Tito, el pallaso estrella del Graaen Circ Xic, perd el seu nas, nasset, nassiró i no el troba al sarró!
Biblioteca Joan Maragall
A partir de 3 anys

FEBRER

DILLUNS 1, A LES 19 H
L'era digital: una mirada crítica. **Big data i objectes intel·ligents: quan tot és quantificable**, amb Andreu Belsunces.
Biblioteca Joan Maragall

DILLUNS 1, A LES 19:30 H
Un te amb Leonardo: **Mare Teresa de Calcuta.** Conferències sobre la vida de vuit dones del segle XX que van canviar el món.
Espacio Con Sentido
Plaça Adrià 3
Entrada: 15 €

DIMARTS 2, A LES 17:30 H
Descobreix la teva biblioteca amb l'inspector Sito. Amb l'Editorial Edebé i l'Equip de la biblioteca.
Biblioteca Joan Maragall
De 6 a 11 anys

DIMARTS 2, A LES 19 H
Xerrada: **Aliments energètics per "carregar les piles"**, amb Josep M. Subirà i Vallès, formador i terapeuta emotivo-nutricional.
Vil·la Florida

DIMARTS 2, A LES 19:15 H
Taller Belleza Real, amb Andrea Linati i Anne Laure Gandara. Aprendre a mirar-nos sense jutgar-nos, ampliar la visió d'una mateixa, valorar la nostra imatge.
Espacio Con Sentido
Plaça Adrià, 3
Preu: 25 €

DIMECRES 3, A LES 17:30 H
Contes de la Matrioixca, amb Monika Klose. Narració en alemany
Biblioteca Joan Maragall
A partir de 3 anys.

DIMECRES 3, A LES 19:30 H
D'on ve el flamenc, un recorregut per: **Els secrets dels palos flamencs**, a càrrec de Nieves Molina Pérez, cant flamenc; Marc López Fernández, guitarra flamenca i Toni Porcar Rubio, guitarra flamenca.
Vil·la Florida

Fotografia: Javier Suredá

DEL 4 AL 24 DE FEBRER
Taller: **coneix la biblioteca** Si no saps com trobar un llibre o pel·lícula... apunta't a un taller de l'Aula Digital!
Dijous 4, a les 12 h:
Aprèn a utilitzar el catàleg.
Dilluns 8, a les 12 h:
Autoprèstec i bústia de retorn automatitzada.
Dilluns 15, a les 19 h:
El meu espai personal.
Dimecres 24, a les 19 h:
Què més puc saber de la biblioteca?
Biblioteca Joan Maragall

DIJOUS 4, A LES 11:30 H
Carnaval: **festa de la truita.** Arriba el Carnaval 2016. i amb ell la tradició de festejar el dijous gras amb la degustació de truites.
Centre Cívic Can Castelló

DIJOUS 4, A LES 19:45 H
La Traviata, en directe des del Royal Opera House de Londres, amb muntatge de Richard Eye.
Gran Sarrià, Bosque, Boliche i Cinesa Diagonal

DIVENDRES 5, A LES 19 H
Inauguració i vernissatge de l'exposició: **Som el que es**

reflecteix a sota l'aigua, moments, sensacions, espais... amb la presència de l'artista Benito Sánchez.
Del 2 al 29 de febrer.
Vil·la Florida

DIVENDRES 5, A LES 20 H
Concert de **cant coral** amb del cor Coral·lí i el cor en Clau Vocal
Centre Cívic Pere Pruna

DIVENDRES 5, A LES 19 H
Les bandes sonores que tots recordem, amb Fantasia Quintet.
Centre Cívic Can Castel·ló

DISSABTE 6, DE 10:30 A 13 H
Carnaval Rockabilly, amb Escola Thuya, Associació Ballaswing i Wax and Boogie
Vil·la Florida

DISSABTE 6, D'11 A 13 H
Carnestoltes: concurs de disfresses i a ballar!
Centre Cívic Casa Sagnier

DISSABTE 6, A LES 18 H
Espectacle familiar: **Pallasades**, a càrrec de Bitxicleta. Pallasos i animació amb El Bitxi i la Cleta
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 3,51 €

DIMARTS 9, A LES 18:30 H
Taller oratòria per **parlar en públic**, Campanya In-forma't, amb de Marc Fornells
Centre Cívic Casa Sagnier

DIMECRES 10, A LES 17:30 H
Carnestoltes de la gent gran, a càrrec del Col·lectiu de gent gran de Vil·la Florida. No cal venir disfressat, però si ho fas... entraràs al sorteig d'un premi!
Vil·la Florida

llame al **T. 93 254 77 46** y solicite una visita gratuita y sin compromiso **www.clinicamandri.com**

clínica mandri®
medicina y cirugía estética

Ponte en manos de profesionales:

Especialistas en Cirugía Plástica y Medicina Estética

Mejorar nuestro aspecto resulta fundamental para la salud física y mental. Es necesario ponerse en manos de profesionales y disponer de unas instalaciones dotadas de las últimas tecnologías. Este es nuestro compromiso:

Una satisfacción completa.

PRODUCTE o MARCA?®

A **Mosaiking** Comunicació convertim productes en marques. Si ets emprenedor, petita empresa o comerç, ara crear la teva marca i difondre-la et serà molt fàcil.

Perquè a **Mosaiking** Comunicació creiem en la publicitat a l'abast de tothom!

C/ Salvador Mundi, 7 · 08022 Barcelona · 699 943 802 · www.mosaiking.com

notícies del barri

EL RACÓ DELS VEÏNS

Un dinar de Nadal per a tothom

► **Elena Bulet**

Informe de l'àpat solidari de la Comunitat de Sant Egidí. El 25 de desembre és un dia de gran tradició arreu del món. Cada any, ens reunim amb les famílies i compartim un gran menjar tots junts, fent germanor. Però hem de ser conscients que hi ha moltes persones que no es poden permetre aquest luxe. Des del 1982, la Comunitat de Sant Egidí organitza un dinar a escala mundial per a persones sense recursos, gent gran, vagabunds i refugiats de tot arreu. Enguany es realitzava la 33a edició de la festa, celebrada des de Roma fins a les presons del Moçambic, Yakarta, San Salvador, Maputo, Moscou, Nairobi... passant per Barcelona, Manresa i Tarragona. Aquest any he pogut participar en un dels dinars de Barcelona, concretament el que es realitzava al Col·legi Sagrada Família (carrer Avinyó). És una oportunitat per donar-se als altres, una manera de viure l'essència del Nadal. L'objectiu de l'acte és fer que els qui viuen en condicions més dures, els qui més treballen, s'asseguin i siguin el centre de la festa.

El dinar de la Comunitat de Sant Egidí té una llarga preparació, que culmina el dia 25. Entre moltes altres coses, cal elaborar les llistes de convidats, fer-los arribar la invitació, preparar les decoracions, organitzar els menjars i informar els voluntaris.

A l'una començaven a arribar els comensals. Els que feiem de cambrers ens vam presentar a la nostra taula i vam xerrar i riure amb ells: uns instants on la il·lusió es reflectia als ulls de tothom. De manera simultània, totes les taules van començar a servir l'aperitiu, seguit dels plats principals i les postres. A mesura que transcorria el dinar, m'adonava que allò que estava passant tenia una importància mundial, que a més de 70 països del món hi havia gent de la Comunitat que ho estava celebrant exactament de la mateixa manera.

Aquest any, més de 200.000 persones han pogut compartir el dinar de Nadal de la Comunitat. Segons la Marióna Tellez, una de les coordinadores del dinar, els àpats organitzats a Barcelona han comptat amb l'ajuda de 800 voluntaris, ja sigui en la preparació física el mateix dia, com els dies previs. Col·laborar amb aquesta iniciativa és una manera diferent, però no menys significativa, de viure el Nadal.

Fotografia: Twitter Paz Caro

El dinar de Nadal a la basílica dels Sants Just i Pastor.

Contrapunto i tres cors més tanquen el cicle de concerts nadalencs a Sant Ildefons

Fotografies: Javier Sarcá

Tres cors, una orquestra i quatre veus solistes es van reunir a Sant Ildefons per interpretar la Missa núm. 5 de Schubert.

► **M. Antònia Font Fernández**

Servidora tenia pensat d'anar-hi amb algunes amistats, però per sort li van fallar. Sí, *per sort*, perquè, un quart abans de començar el concert, l'Església de Sant Ildefons semblava el Fòrum durant les festes de la Mercè. Ep, per l'esperit musical, no per l'altre! (Mentre faig l'esborrany d'aquest text m'adono que la crida havia fet més efecte del previst, però no puc fer lloc a ningú).

— Com us ho heu fet per què hi vingui tanta gent? —vaig preguntar a alguns músics. Els altaveus del boca-orella van resultar d'alta fidelitat. L'explicació, em va dir un músic, és que aconseguir veure el Cor de la Universitat de Barcelona al Paraninf és molt difícil, ja que l'aforament és limitat.

I és que, aquest cop, el Cor Contrapunto (dirigit per Josep Miquel Mindan) no van actuar sols. A part del Cor de la Universitat de Barcelona (dirigit per Jordi Lluís Rigol), els van acompanyar la Schola Cantorum de la mateixa universitat, i l'Orquestra Universitat de Barcelona, dirigides per Carles Gumí. Ell mateix es va posar al capdavant de tots els instrumentistes i cantaires, a més dels quatre solistes.

Si els altaveus del boca-orella van resultat d'alta fidelitat, no es pot dir el mateix de l'acústica de l'espai: malauradament,

la primera impressió era que el so no arribava bé a tota l'església, i els solistes no podien acabar de lluir. Val a dir, de tota manera, que l'orella s'acostuma a tot, i que l'actitud del públic va permetre seguir el concert amb molta dignitat (caldria que alguns mòbils passessin una prova de veu, però sembla que no podem demanar miracles).

I el repertori? Bé, potser rau aquí, el motiu de tanta assistència a aquest concert. El programa es limitava a una sola obra: la *Missa núm. 5* de Schubert, que dura uns tres quarts. Aquesta missa, però, tot *schuberti-*

ejar d'allò més, no és una obra gaire coneguda. El compositor la va escriure amb 25 anys, edat en què ja tenia una experiència solent en l'àmbit musical, però no se sap si la hi va encarregar algú. Segons un mestre de capella, aquesta missa no va ser del gust de l'emperador i per això no la van estrenar, però sembla que, en realitat, el mestre la va trobar massa difícil. Per acabar, cantaires i instrumentistes van interpretar una versió de *Joia en el món* que potser tampoc no hauria agradat a aquell mestre de capella. Però al públic sí que ens va agradar, i vam sortir joiosos de l'església i orgullosos dels nostres coneixements, que, qui més qui menys, teniem allà acabats de baixar de l'altar.

Sales d'estudi nocturnes!

Del 7 de gener al 5 de febrer, de dilluns a divendres fins a la 1 h, els estudiants que ho desitgin podran preparar els exàmens i fer treballs en les condicions adequades a la sala d'estudi nocturna de la Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall, carrer de Sant Gervasi de Cassoles, 85. Horari especial d'obertura: de dilluns a divendres de 20:30 a 1 h

Centre Integral de Bellesa i Salut

Vols conèixer la teva pell?
Descobreix els productes i tractaments que més t'afavoreixen

www.eternwellness.com

C/ Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | tel. **93 181 39 34**

Dilluns-Divendres: 9:30 a 22:00 h. | Dissabte: 10:00 a 18:00 h. | Diumenge: 10:00 a 14:00 h.

**Si descansas bé,
et sentiràs millor!**

REBAIXES

FLEX
fins al 50%
de descompte

C/Muntaner 537/541. 08022 Barcelona
Telf: 932530314
Email: lamatalasseria@pazmares.com

**Tot el que necessita
el teu infant!**

REBAIXES

**15% de dte. presentant
aquest anunci**
*Promoció vàlida fins el 31/1/2016

C/Muntaner 537/541. 08022 Barcelona
Telf: 934179845
Email: puericultura@pazmares.com

notícies del barri

Parròquia de Sant Joan de la Creu

► **El jardí**
A principis de 2015 ens fèiem ressò del llibre coordinat per Jacquelin Jacquet *El Peu del Funicular de Vallvidrera. Història d'un barri*, i ara ens complau presentar l'obra de Fra Valentí Serra de Manresa, *La parròquia de Sant Joan de la Creu. L'acció pastoral dels caputxins al barri del Peu del Funicular de Vallvidrera (Barcelona 1950-2015)*, amb fotografies de Joan Devesa i Fraginals i una acurada edició per part de l'Editorial Mediterrània. Aquest llibre s'ha volgut fer com a complementari del primer, fins i tot amb el format, de manera que un i altre tinguin una continuïtat i formin una mateixa història d'aquest singular barri de les falades de Collserola, que s'estén entre Sarrià, Vallvidrera i Sant Gervasi.

Fra Valentí ens té acostumats a un gran rigor en els seus nombrosos i variats textos (també és col·laborador habitual de *El jardí*), i aquest llibre no és una excepció. Fins i tot es copsa una gran estima vers una història que la seva comunitat, la dels caputxins de Sarrià, ha viscut molt a fons. Ens explica com es va fundar la parròquia l'any 1950, dins el context de la reforma diocesana del bisbe Gregori Modrego, la demarcació parroquial, l'obra pastoral dels caputxins en una barriada desestructurada i amb molta problemàtica social, la feina que es va fer des de les escoles, etc. I tot molt ben il·lustrat amb

moltes fotografies d'arxiu i de noves a càrrec de Joan Devesa. El llibre es va presentar el diumenge 13 de desembre al Casal en un acte emotiu, ja que molta gent vinculada al barri va aprofitar per retrobar amics i un indret viscut i estimat. Van parlar el pare Conrad J. Martí, rector de Sant Joan; l'Antoni i en Xavier, dos veïns del barri; l'editora Montserrat Costas; Fra Valentí Serra, i el pare Gil Parés, ministre provincial dels caputxins de Catalunya i Balears. I la parròquia ens va obsequiar amb un esplèndid vermut. Cal dir, com després s'explica amb detall en el llibre, que el Casal parroquial on es feia l'acte també va ser l'escola del barri i es va poder construir a partir d'unes ajudes econòmiques que, a partir de 1953, van fer els marines de la VI Flota dels Estats Units, que en aquells anys venien a passar unes setmanes al port de Barcelona. El disseny de l'edifici és de l'arquitecte Manuel Ribas Piera.

I Concurs d'aparadors del Farró

► **Veïns Farró**
Durant el mes de desembre els aparadors del Farró es van vestir de festa en ser convocats al I Concurs d'aparadors guarnits del barri. Entre els dies 14 i 24 de desembre es va obrir una votació popular perquè els veïns escol·lissin quin dels aparadors els agradava més. Es participava enviant un correu electrònic amb la seva puntuació: 15 punts al primer; 10 al segon i 5 al tercer. El lliurament dels premis es va fer el dia 5 de gener, durant la Recollida de Juguines del Farró. Després de fer el recompte la classificació pel que fa als 10 primers aparadors va quedar de la manera següent:
1. **Vinos y Max** / 335 vots
2. **Tapisserie Pons** / 255
3. **Degustacions Pàdua** / 230
4. **Flor de Vent** / 220
5. **Xarcuteria Lluís Bragulat** / 180
6. **Farmàcia Zaragoza** / 175

Fotografia: Veïns Farró

El guarniment de la Tapisserie Pons, que va obtenir el segon premi del concurs, es va basar en un pessebre.

Cartell guanyador del concurs 2016

- 7. **Yolanda Punt de Creu** / 145
- 8. **Farmàcia Emma Ribas** / 140
- 9. **Bo de Bó** / 110
- 10. **La Finestra** / 95

El concurs el va organitzar l'Associació de Comerciants i Artesans del Farró - Farró Comerç

Concurs cartell de Sant Medir

Durant el mes de gener, des del 12 fins el 29, la Casa Sagnier acull l'exposició dels cartells participants en el XVI Concurs Cartell de Sant Medir. El guanyador va ser Jordi Juan. A partir del 4 de febrer l'exposició anirà a la seu de la Federació de Colles de Sant Medir, carrer Alzina 9 (espai Musons).

20D a Sant Gervasi

► **Jesús Mestre**
Les eleccions al Congrés dels Diputats d'Espanya del 20 de desembre de 2015 tancava un cicle electoral molt comprimit: en menys d'un any hem anat a votar a les consultes municipals, autonòmiques i estatals. I totes tres eleccions estan portant a canvis trascendents. Ens confirmen el que tothom ja sabem: estem vi-

vint un moment de canvis importants. Aquests canvis, si els analitzem a nivell local, no semblen tant importants. Als barris de Sant Gervasi se segueix votant a opcions conservadores, sobretot a Democràcia i Llibertat (la col·lició que substituïa puntualment a Convergència i Unió, la força hegemònica al territori) i, a distànica, al Partit Popular. Catalunya En Comú, al Farró, Ciutadans i el Partit dels Socialistes de Catalunya també aconsegueixen guanyar en alguna secció censal, però convergents i PP segueixen sent hegemònics tot i que ara amb molts menys vots. De fet, al llarg d'aquest any, aquestes formacions tradicionals —i també els socialistes— han anat perdent vots que han passat a formacions noves o emergents, com són En Comú, Esquerra Republicana de Catalunya i Ciutadans.

Eleccions al Congrés dels Diputats
20 de desembre 2015
Resultats per seccions censals i barris a Sant Gervasi

Font: ViawebMapas. Cartografia: Viaweb, IGN i ICC

AL COR DEL BARRI DE SARRIÀ –SANT GERVASI, TRES LLARS ACOLLIDORES, TRANQUIL·LES I AMB UN EQUIPAMENT EXCLUSIU FET A LA SEVA MIDA.

Residencial *Augusta Park*
Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona · Telf. 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial *Bellesguard Park*
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona · Telf. 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residencial *Sant Gervasi Parc*
Amb la Gent Gran

C/ Teodora Lamadrid 7-15
08022 Barcelona · Telf. 93 418 78 65
informacio@residencialsantgervasiparc.com
www.residencialsantgervasiparc.com

93 408 83 18

Cenas Navidad, Grupos y particulares.

grupo
RENGEL

► **Pastelería RENGEL:**
Rda. General Mitre, 205

► **Panadería Cafetería RENGEL:**
Balma, 385

► **Cafetería Restaurante GATTO ROSA:**
Muntaner, 479, 93 517 64 55

rengelpasteleria@gmail.com

MOSSOS D’ESQUADRA

Els ciutadans han de ser els ulls de la policia

► **Xavier Boned**

Han passat les festes nadalenques i, malauradament, els malfactors no descansen. Les denúncies per robar-toris a l’interior de domicili, les estrebades de bosses de mà i altres fets diversos segueixen a l’ordre del dia. A més dels fets esmentats anteriorment, en l’actualitat tenim un altre fet molt greu a destacar: l’amenaça del terrorisme gihadista.

Davant d’aquests riscos, la policia implementa campanyes de prevenció com el pla “Grèvol”, un programa dedicat a incrementar el patrutlatge en les zones comercials durant les festes nadalenques, o el pla Antiterro-rista dedicat a millorar la seguretat col·lectiva en espais de gran afluència de persones com poden ser els mit-jans de transport, monuments emblemàtics i espais on es realitzen grans esdeveniments esportius i musicals. Analitzant les informacions que tots coneixem, podem concloure que mai hi haurà prou policia per combatre amb un èxit total tots els fets delictius ni per poder do-nar la cobertura necessària a tot el territori.

A banda de ser inviable, probablement la ciutadania tampoc voldria viure en una mena “d’estat de setge po-licial” amb una presència massiva d’agents uniformats o de paisà arreu.

Arribats a aquest punt, és moment de plantejar quina ha de ser la funció del ciutadà dins la seguretat pública. Als ciutadans sempre els diem que han de ser els ulls de la policia. On no arriba un policia patrullant o inves-tigant, ha d’arribar aquell ciutadà que observa el que passa al seu entorn. Hi ha situacions que als ulls de la majoria poden semblar normals, però que als ulls d’una sola persona poden ser un senyal d’alarma. Quan sona aquest senyal d’alarma que alguna cosa no va com ha d’anar, que algú o alguna cosa està fora de lloc, que hi ha una mirada o un moviment que no toca, és el mo-ment de trucar al 112.

La col·laboració ciutadana és fonamental per poder ac-tuar en l’àmbit de la prevenció i en el de la reacció. Una trucada al 112 pot ajudar a prevenir fets delictius i a resoldre amb eficàcia delictes consumats.

Recordeu que la seguretat és cosa de tots.

Xavier Boned és capo-ral dels Mossos d’Es-quadra i cap de’Oficina de Relacions amb la Comunitat de Sar-rià-Sant Gervasi

L’ART D’OBSERVAR

Un exercici amargantíssim

► **Pau Farràs**

He tornat a trobar-me, cara a cara, les paraules de Màrius Torres; aquesta vegada en un article de Francesc Canosa a la contraportada de l’Ara del dia 31 de desembre: “El que importa és mantenir els ulls ben oberts i esforçar-se a l’amarguíssim exercici de veure les coses tal com són.”

Perquè amarguíssim exercici? Segurament Torres pensava en les seves circumstàncies, però les seves paraules ens són útils. Recordo una conferència on vaig assistir fa uns anys adreçada a emprenedors en què Fred Kofman explicava que un dia va parar atenció en el que deia la seva filla a l’hora de sopar; “Aquesta coliflor és dolentíssima! Ext!” Ell li va dir: “Dius que és dolentíssima perquè a tu no t’agrada, però que a tu no t’agradi no vol dir que sigui dolenta”.

Aprender a observar, comporta fer aquest exercici. Comporta adonar-se de la pròpia subjectivitat; comporta l’“amarguíssim exercici” de descobrir que el teu punt de vista no és l’únic, que la realitat no té la naturalesa inalterable del diamant, ni la teva part de l’experiència és el tot. Dit així, tot plegat sembla senzill, però l’experiència de viure-ho no n’és tan. ¿Què passa quan ens adonem que tot allò en què ens havíem basat o en què havíem cregut no és inamovible?

En una altra ocasió, vaig sentir dir a un escriptor que “els adults només som presumptament adults”. Ho som presumpta-ment quan esbiaixem la mirada i jutgem, quan etiquetem, quan no donem temps perquè les coses s’esdevinguin i es trans-formin, quan no donem temps per a l’aprenentatge.

Observar amb la predisposició d’esforçar-se a l’“amarguís-sim exercici de veure les coses tal com són” no és senzill. I no ho és perquè el món és dinàmic i perquè són moltes les experiències i les mirades que el configuren. Ens cal aprendre a observar, un aprenentatge que necessita de la mirada i de l’acompanyament dels altres, com el pare que va acompanyar la filla i la va ajudar a distingir entre una opinió inqüestionable (la coliflor és dolenta) de l’expressió d’un punt de vista subjectiu (la coliflor no m’agrada). En l’article anterior vaig referir-me a una mare que viatjava als FFG i que entre ella i el seu fill hi interposava un *smartphone*. Us he de confessar que a partir de la mirada d’un lector de la revista, que mirava a través de la meua, em va fer adonar que jo havia estat freda amb aquesta mare i que, molt probablement, ella podia acompanyar l’infant perquè s’agafava i se sentia con-tinguda i acompanyada pel mòbil. Gràcies, doncs, lector per acompanyar-me i ajudar-me a eixamplar la mirada.

Fa un parell de dies, tot sopant a casa, vaig comentar les paraules de Màrius Torres i una de les meves filles em va dir: “Quan veus que les coses s’assemblen massa al que t’has imaginat, t’has de qüestionar si hi ha alguna cosa que no vols veure”. Per aquest 2016 que tot just estem encetant i amb un projecte de país en marxa, desitjo que els homes i les dones que llegim i col·laborem a *El jardí de Sant Gervasi* tinguem la gosadia de qüestionar-nos la mirada.

Pau Farràs Ribas és consultora, www.nodre.com

NATURALMENT CURIOSOS

Ens podem classificar en funció el color de la pell?

► **Marc Talló i Neus Mestre**

L’altre dia, durant la cavalcada de reis, mentre esperàvem que arribessin, vam sentir una conversa que ens va cridar l’atenció. Hi havia un noi i una noia dis-cutint sobre com classificar a una nena en base el seu color de pell. El noi defen-sava que era més aviat “mulata” mentre

que la noia deia que no, que era “blanca, encara que morena”. Desgraciadament, durant la història de la humanitat, distingir entre si s’és blanc o negre ha tingut un impacte important, i d’aquí neix el racisme, que defensa que els humans ens podem distingir en diferents races en funció del color de pell. Per sort, de mica en mica aquesta idea es va desmentint, com farem avui. I resoldrem el dubte que tenien els dos joves.

Tots hem vist alguna vegada l’escala cromàtica amb tots els colors. I segur que, més enllà de definir els colors bàsics, cos-ta posar-nos d’acord en com anomenar els colors intermedis, cadascú ho veu diferent. Doncs amb els colors de pell passa el mateix, seria com considerar tots els colors al voltant del lila, des del vermell fins al blau. En aquest tros de l’escala cromàtica hi ha mil tons diferents però tots són el mateix color.

Si agafem a totes les persones de la terra i les ordenem del color més fosc al més clar podem construir una escala cromàtica. Podem distingir els extrems, com podem distingir el blau del vermell en l’escala cromàtica del lila. Però cada color de l’escala cromàtica està rodejat de colors extrema-dament semblants, que no podem distingir a simple vista, és un gradient continu. Qui s’atreveiria a marcar “categories” dins aquesta escala cromàtica? Si posem línies, aquestes estaran separant dos tons que veiem com a iguals. Per tant, no es poden categoritzar els colors de pells, i això significa que no hi ha races.

En el dia de la cavalcada, els joves estaven assumint dife-rents categories del color de la pell, per tant, partien d’una assumpció errònia, ja que les classificacions que es fan són arbitràries i no reflecteixen la realitat.

Hi ha branques de la biologia, com la genètica o la biologia de poblacions que s’encarreguen d’estudiar la diversitat humana. Aquests científics poden veure que hi ha moltes característiques humanes que estem acostumats a clas-sificar com seria el color de la pell o la sexualitat que en realitat són inclassificables.

Així que, atenció amb les classificacions! En alguns casos és útil poder classificar, però normalment les classificacions no reflecteixen la diversitat real. Els criteris en què es basen solen ser arbitraris i tenen un ús limitat. Si no s’utilitzen bé poden ser perillosos, ja que ens creen barreres invisibles.

Marc Talló Parra i Neus Mestre Farràs són biòlegs humans i reco-lliran les propostes de temes a naturalmentcuriosos@gmail.com

Comença bé l’any amb la Fisiotechnology!

A Fisiobcn podem accelerar la teva recuperació amb la **Fisiotechnology**, la perfecta combinació de sessions individuals personalitzades i la més avançada tecnologia en **fisioteràpia** i **osteopatia**, tot en un únic espai a Barcelona.

TRACTAMENTS:

- Fisioteràpia
- Fisioteràpia domiciliària
- Osteopatia
- Fisioteràpia traumatològica
- Fisioteràpia esportiva
- Fisioteràpia neurològica
- Fisioteràpia postquirúrgica
- Fisioteràpia prequirúrgica
- Fisioteràpia del sol pelvià
- Flexibilització-estiraments
- Massatge terapèutic
- Reeduació de la propiocepció
- Potenciació muscular
- Fisioteràpia pediàtrica

25% de dte.
en la primera sessió
per nous clients.

Fins al 29 de Febrer

Ara és el moment de reConnectar amb el teu cos,
per només 37,50€ en la primera sessió, que inclou:
valoració inicial + pla personalitzat + sessió de fisioteràpia individual

Visita’ns 93 217 86 55

Guillem Tell, 51
08006 Barcelona
fisiobcn@fisiobcn.eu
www.fisiobcn.eu
Segueix-nos

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panyes | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modellell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-14 h | 16-20 h DS 10-13:30 h
dilluns matí tancat

Yoggy Doggy, perruqueria canina

Estilista canina profesional.
Todas las razas, corte a tijera, maquina, stripping y arrancado manual del pelo muerto para perros de pelo duro.
Guardería, tratamientos de piel y digestivos.
Venta de accesorios y pienso.
La peluqueria canina no es un lujo. Es una necesidad
Precios económicos

Ronda General Mitre, 188 bis
 672 99 23 39
yoggydoggys@gmail.com
 Esperanza González

PER PUBLICITAT

telèfon mòbil:

637 96 16 17

correu e.:

marti@eljardisg.com

LA MIRADA POLÍTICA

Espanya i els pactes

► **Roger Rosich**
Des de la política espanyola (i des del seu periodisme) ha estat molt habitual durant anys fer d'Itàlia una metàfora del caos polític, metàfora del desori, del multipartidisme, de la necessitat de pactes, d'eleccions anticipades... potser perquè les seves maneres mediterrànies i veïnes s'assimilen més a Espanya que no la desconeguda i clarament federal Bèlgica o que l'estrany i religiós Israel.

Avui, però, la fins ara granítica política espanyola es mira al mirall i comença a no reconèixer-se. Amb el pas dels anys no s'ha dignat ni a maquillar-se, ni a posar-se cremes per mantenir-se fresca i forta... Les expressions de caducitat i de canvis s'han posat de relleu i ara de cop comparar-se amb Itàlia pot ser més habitual, amb un Congrés dels Diputats on, després de les eleccions del passat 20 de desembre, no hi ha sumes directes per formar govern i on muntar-ne un pot costar molt més que una missa. Poden acabar rodant caps, inclús anar per primera vegada a unes eleccions anticipades, amb cadàvers polítics exprés abans o després. Vés que no siguin els italians els qui es riguin ara de la manca de pràctica dels espanyols en pactes. I potser també de la manca de coneixement de política avançada que ha regnat Espanya. Sorprendria a Itàlia la d'articles que es publiquen de dirigents polítics i catedràtics de Ciències Polítiques dient bàsicament que aquell que queda primer en uns comicis no ha de ser necessàriament el president del govern en la cosmologia parlamentària; i ho anuncien com a Verb Diví!...

Espanya no té cultura de pactes polítics, i ara l'haurà de practicar. Ara s'hi troba, però no s'hi trobava des de... des de la Transició! Però i quins pactes?... amb generals i coroneles pressionant a la cambra del costat, amb un règim que encara espeternegava... durant la Segona República? En el mig del desgavell d'amalgames de partits en posicions radicals? O els pactes subtils de la Restauració borbònica per garantir una alternança estable?...

Una alternança estable que des de la Transició havia tornat a funcionar, però ara, amb populars i socialistes havent perdut diputats a desenes ja no serà possible, però ambdós grans formacions resisteixen en primera i segona posició i amb les possibilitats de fer-se amb la Moncloa. El bipartidisme defalleix mentre que Podem i Ciutadans fan la seva aparició a les seus de la política espanyola amb molta empena, però no tanta com potser sonniaven.

Ja ho veurem, però els socialistes semblen disposats a deixar pas a Podem, ja sigui amb les estratagemes de poder de la seva baronessa andalusa, ja sigui donant suport al PP perquè governi en pro de l'estabilitat. Ja veurem si la fermesa i solidesa del PP li permet avançar tant al partit d'Albert Rivera, que es va endur el cubell d'aigua freda per culpa d'unes enquestes mal cuinades, tot i passar de zero a quaranta diputats.

Ara sí, i de veritat, comença un nou període polític, marcat pels pactes i les coalicions, marcat, segurament, per la incertesa. La complexa política catalana en marcarà, en gran part, el ritme, un cop més.

Roger Rossich és analista i consultor polític
1400caràcters.wordpress.com

CUINA DE CONVENT

Els “secrets” de la cuina caputxina

► **Fra Valentí Serra**
En ocasió de les principals festes a la taula dels convents i monestirs se solien oferir als religiosos alguns plats de caràcter més extraordinari i algunes pitances “dobles”. També, en l'escaiença d'aquestes festes es prenia xocolata i cafè i, sobretot, es menjava la gustosa crema dels caputxins, la dolçor de la qual era afinada amb “canyella bona sens picar, y un granet de sal”, tal com se'ns descriu en el text manuscrit dels *Avisos e instruccions* [sic] adreçats “als aprenents de coc”. En aquests Avisos propis de la cuina a la caputxina també se'ns indica que per afinar la pilota servida al refetor en els dies de festa (quan es menjava la popular carn d'olla), calia afegir a la massa de la carn picada amb la mitja-lluna “alguna gota de llimona y un pols petit de sucre per donar-li finó[r], y no gust de sucre”.

Tant els convents de caputxins, com també en el de les monges caputxines, tenien al costat del refetor un espai anomenat Cànova on s'hi guardaven, o netejaven, alguns dels atuells i plates que s'empraven habitualment en el refetor. Cada frare o monja guardava els seus coberts i l'escudella de beure dins d'un calaix del refectori, juntament amb el tovalló. Durant els àpats, se solia llegir, i tant els frares caputxins com les monges eren convocats al refetor amb un toc de teula metàl·lica (que substituïa la campana). En ocasió d'algunes solemnitats, les taules del refetor (sempre sense tovalles) s'adornaven amb flors i herbes oloroses, seguint una vella tradició franciscana, de gran arrelament, encara vigent avui. Un dels aspectes més polèmics de la vida quotidiana dels caputxins de la Catalunya setcentista, i que suscità una certa relaxació de la tradicional austeresa dels frares, fou la introducció del tabac en pols —el *rapé*— i, sobretot, el prendre xocolata en alguns àpats. Aquestes innovacions foren esguardades per alguns frares com a un greu atemptat a l'observança tradicional, a més de ser qualificades de mundanes i pròpies dels seglars. Cal assenyalar, però, que entre les famílies benestants d'Europa, ja des del segle dissetè, la xocolata havia adquirit una gran popularitat. Els frares caputxins es mostraren bons coneixedors de les propietats de la quina, del cafè, del te i del cacau, així com també d'altres productes i algunes espècies procedents de l'Orient. Pel que fa a la xocolata la solien prendre amb denominació d'origen *de Barcelona* que, segons un antic receptari calia fer-la així: “Per preparar la xocolata superior dita *de Barcelona*, cal manipular vint i dues lliures de cacau madur del superior de Caracas, amb onze lliures de sucre blanc ben granelós, mitja lliura de fècula de pa de pessic (dita *d'ou*) i nou unces de canyella d'Holanda reduïda a pols. A aquesta xocolata, després, has de perfumar-la i es passa una altra vegada per la pedra per tal que es barrejin perfectament els esmentats ingredients” (*Receptari*, s. f.) A l'article vinent us vull parlar, a.D., de la manera de preparar els confitats dels excedents de les hortes.

Fra Valentí Serra de Manresa és l'arxiver provincial dels caputxins de Catalunya

Fruit del cacau. Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen (1897)

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Remodelació de part del carrer Bisbe Sivilla

► **Jaume de Oleza**
Cada cop més, estem sotmesos a un estat vital en permanent moviment. És la societat de la velocitat que ens brinda internet, conseqüència de la facilitat de poder estar en constant comunicació. Lògicament de la mateixa manera, la ciutat ha experimentat canvis molt significatius i sobretot en aquestes últimes dècades, principalment produïts per l'increment de la mobilitat i també per la necessitat gairebé imperiosa, d'un desplaçament el més ràpid i teòricament, el més còmode possible. Així d'aquesta manera podem treballar o viure més lluny, intentar ser més ràpids, etc. En fi, el trànsit de vehicles de dues i quatre rodes s'ha apoderat de les nostres ciutats i ha contribuït avui en dia a la necessària i obligada cultura de la velocitat en què estem immersos.

En aquest aspecte, el carrer no hauria de ser simplement i únicament el mitjà pel qual circulen els vehicles i que arraconen perillosament el vianant en estretes bandes laterals o voreres. La demanda cada cop més exigent de mobilitat ha provocat aquesta situació. La ciutat s'ha convertit en ocasions en el disseny urbanístic d'artèries per on ha de fluir de manera més o menys ordenada una profusió de vehicles rodats. Ara bé, els nostres carrers, encara que moltes vegades no ens n'hem adonat, són espais públics que sens dubte han de poder dotar-nos d'un entorn agradable i humà de convivència i relació social. Un espai de tots i per a tots, què el ciutadà pugui beneficiar-se d'una certa qualitat de vida, sense que aquesta velocitat tras-toqui la tranquil·litat d'un entorn més amable.

Sense cap dubte, en aquest context d'entorn més assossegat, es deriva també una activitat comercial més eficaç fruit del contacte directe i estret amb el veïnatge del barri. En resum, unes millores en les condicions del medi urbà, que ens porten cap a una mobilitat més sostenible i a una ciutat més humana. Propostes com la realitzada al carrer Bisbe Sivilla entre Muntañer i Sant Gervasi de Cassoles van en part en aquesta direcció. Un petit carrer que si bé és cert té tot un front cec a la Biblioteca Joan Maragall i als jardins de Vil·la Florida, pretén un intent de petit reducte de pacificació del trànsit, encara que sigui com a mínim amb la supressió de la calçada com a tal. Supressió que si bé, és cert permet el pas de vehicles rodats i no solament dels veïns sinó del conjunt de la circulació. Aquesta iniciativa ha comportat obligatòriament la i per seguretat, la ubicació d'uns testos en un intent de protegir els vianants.

En resum, un projecte que és d'agrair, però la proposta s'ha quedat a mig camí del que bé podria haver estat un petit passeig amb accés rodat exclusiu a veïns. Penso que aquestes iniciatives haurien d'anar un pas més enllà de la que ens ocupa, i obrint-se pas en les taules de decisió municipal.

Jaume de Oleza és arquitecte, www.cwork.cat, Camp 79, bxs.

el SÚPER
QUE
T'estima

Seguim creixent a Sant Gervasi

Via Augusta 188, cantonada Santaló · Disposem de pàrquing C/ Teodora Lamadrid 21-23

plusfrèsc:
de Lleida

T'ho portem a casa!

servei a domicili gratuït

Per a compres superiors a 60€

4€ de cost per a les compres inferiors

Servei clic&recull

*Servei gratuït per compres superiors de 75€. Per a compres inferiors, cost de 4€.

clic&recull

1 Fes la compra a plusfresc.cat

2 Marca l'opció Clic&Recull

3 Vine a recollir la teva compra a la zona senyalitzada del pàrquing de Plusfresc de Via Augusta, 188

Fes la teva compra online!

segueix-nos a
www.plusfresc.cat

71 ESTABLIMENTS AL TEU SERVEI!
Telèfon gratuït d'atenció: 900 300 192

Junts l'ajudarem a créixer

Persones que creixen

9a FELICITAT

8a CREATIVITAT

7a SOLIDARITAT

6a IMAGINACIÓ

5a INTERÈS

4a CURIOSITAT

3a DIÀLEG

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Jornades de Portes Obertes

► Infantil • Primària
ESO • Batxillerat
Formació Professional
Dissabte **20 de febrer**

de 10:00 a 13:30 h

SESSIONS INFORMATIVES

Infantil 10:45 o 12:00 h

Primària 11:00 h

ESO i Batxillerat 10:45, 11:45 o 12:45 h

Formació Professional 10:15 o 11:45 h

► ESO • Batxillerat
Formació Professional
Dissabte **16 d'abril**

de 10:00 a 13:30 h

SESSIONS INFORMATIVES

ESO i Batxillerat 11:00 o 12:00 h

Formació Professional 10:15 o 11:45 h

treballant a Sant Gervasi

Rufo, treballant amb la família Franganillo

► **Fotografies: Javier Sardá; textos: Jesús Mestre**

El cas d'en Rufo és poc freqüent: el d'una persona que treballa en un bar familiar del carrer Teodora Lamadrid, 25, amb un nom comercial, el Bar Peña, que no correspon al de la família Franganillo, que és qui el va contractar. Els Franganillo fan totes les tasques del bar: la Rosario fa plats casolans que els serveix en Domingo, el marit, mentre que Carlos, el fill, també dedica tot el seu temps al negoci familiar. Fins i tot la filla hi va treballar uns anys.

Domingo i Rosario, tots dos procedents de Lleó, es van conèixer a Barcelona. Rosario va arribar a Barcelona amb tretze anys després de la mort del seu pare viatjant sola i amb tren per treballar i enviar diners a casa de la mare. Rosario viatjava a una regió, "Catalunya", on li deien ja en aquells temps, que no es parlava l'espanyol. Domingo va arribar a Barcelona el 1966, un parell d'anys després, quan va acabar el servei militar que era obligatori. Va viure en un pis de lloguer compartint habitació amb altres cinc persones.

La parella es va trobar, es va casar, i va adquirir el Bar Germans Peña a la família Peña, propietaris de la ferreteria del mateix nom, l'any 1979. Van pagar un traspàs de 8 milions de pessetes (aleshores un pis a la zona es venia per 3 o 4 milions i ells vivien de lloguer). Encara recorden que durant el primer mes no entrava ningú per por del desconegut.

Rufino Prieto Arce, Rufo, va arribar a Sant Gervasi el 1985, des del Carmel, per treballar en substitució del germà de Domingo; només tenia 15 anys. I ara ja fa més de 30 anys que treballa al bar Peña amb els Franganillo. Sempre

ha estat discret i diu que se sent a gust treballant en aquest local petit i familiar, al costat de Domingo en els inicis i des de fa uns anys amb Carlos. Rufo té una relació de parella feliç sense necessitar el contracte de matrimoni: fa 30 anys que estan junts i amb dos fills de 18 i 9 anys. Durant els últims anys, amb la crisi, s'han reduït els horaris i ha conciliat millor el treball amb la vida familiar. Cada dia es trasllada en bus fins a Sant Gervasi per treballar, per tornar a casa a partir de les 19 h, encara que recorda quan acabava a les 21 h. Li agrada la feina pel tracte amb la gent treballadora que ve cada dia de la resta de barris de la ciutat. No s'ha plantejat canviar el seu barri natal i venir a viure on treballa, tant per prioritats econòmiques i com personals.

Mai el veuràs bevent darrere de la barra com a bon professional, encara que reconeix que gaudeix amb el menjar en la taula acompanyada d'un bon vi o una canya. El que no perdona és un bon cafè, curt i amarg natural. Com a tapa, es queda amb les truites de patata o de verduretes que fa la Rosario, i de tant en tant uns peus de porc. Una de les seves tasques al bar Peña és tastar els productes dels proveïdors del mercat, com el cafè per poder oferir un cafè intens i amarg, en tassa petita i curt pels molt cafeters. El negoci es basa a oferir bon 'menjar casolà', de casa i de cassola.

Carlos, que fa 18 anys que treballa al bar, va aconseguir fer el 2008 una reforma integral per ampliar taules i espai al temps de reformar banys, cuina i decoració. Domingo i Rosario tindran dret a jubilació aquest mateix any, però encara no han decidit el nou organigrama del negoci.

A dalt i a l'esquerra, Rufo darrere la barra del Bar Peña. A la dreta, Domingo, Carlos i Rosario, a la cuina. Al costat, fotografia de Marián, la filla, en el local abans de la reforma del 2008; foto proporcionada per la família Franganillo. A sota, vista general del bar a l'actualitat.

Fotografies: Javier Sardá

Centro Quiropráctico Allard

La quiropráctica plantea alternativas para mejorar la calidad de vida de las personas

¿En qué consiste el trabajo de quiropráctico?

La quiropráctica es una profesión que se ha especializado en el arte de detectar, analizar y corregir los desequilibrios vertebrales, que son fuente de interferencias nerviosas (subluxaciones vertebrales), con el fin de permitir al organismo que vuelva a encontrar su potencial innato de funcionamiento y de cura por sí mismo. Durante la primera visita se practica un examen completo sobre la columna vertebral para valorar el problema y su origen.

¿Qué tipo de problemas se tratan?

Si no se tiene la cantidad necesaria de impulsos nerviosos, es difícil que las partes del cuerpo funcionen correctamente. Estos impulsos se originan en el cerebro, siguen por la médula espinal, pasan por los nervios hasta llegar a los órganos y músculos.

Una **subluxación vertebral** (un mal alineamiento de dos vértebras contiguas) produce una presión sobre los nervios, interfiriendo en el recorrido de dichos impulsos y finalmente repercute sobre cualquier órgano. La finalidad de la quiropráctica consiste en restablecer una buena comunicación en el sistema nervioso central a través de la columna vertebral y del cráneo.

Las personas que acuden al quiropráctico acostumbran a tener problemas de espalda, lumbalgia, cervicalgia, migrañas, vértigo, fibromialgia... pero también se benefician personas que quieren mantener el bienestar conseguido después de su cuidado inicial, o prevenir futuros problemas con che-

queos espinales regulares, como parte de su rutina al igual que comer sano, practicar ejercicio, ir al dentista etc.

¿Quién puede beneficiarse de la quiropráctica?

Todo el mundo: los recién nacidos, deportistas, adolescentes, mujeres embarazadas, personas mayores... Poca gente lo sabe pero las causas más frecuentes de subluxación vertebral provienen de las maniobras obstétricas de fuerza en el momento de nacer, incluso en un parto natural. La fuerza realizada sobre el cuello del bebé será determinante sobre la estructura de su columna vertebral, y un apunte aún más tajante: todos los que nacen por cesaria, fórceps o ventosa se resentirán más tarde o más temprano de alguna enfermedad relacionada con la médula espinal.

¿Qué características se encuentran en el centro quiropráctico Allard?

Es un lugar que emana paz, tranquilidad y profesionalidad en un entorno íntimo, sereno y acogedor, con una filosofía holística de la salud centrado en la vida saludable, el bienestar de todo el mundo y especialmente de la comunidad de Sant Gervasi.

A parte de ser quiroprácticos Arnould Allard y Barbara Naud Allard somos padres de dos hijos preadolescentes, y tenemos afición por los deportes (running, deporte en el mar, ashtanga yoga, ballet, senderismo) y el mundo del arte (música, pintura, fotografía...).

Los quiroprácticos **Arnould Allard y Barbara Naud-Allard** poseen una experiencia de más de 20 años en esta profesión y conocen un amplio conjunto de técnicas quiroprácticas para adaptarse a las necesidades de cada persona. Ellos les ayudarán en su proceso de sanación con un trato humano, cálido y profesional, utilizando el sentido común para explicar las recomendaciones y hábitos que le ayudarán a mantener su salud a largo plazo.

Trás 5 años de estudios quiroprácticos en la universidad norteamericana «Life Chiropractic College West, CA, U.S.A.», un año trabajando en California y 3 años en el Reino Unido decidimos mudarnos a la ciudad Condal en el año 2000.

El barrio de Sant Gervasi nos pareció un lugar hermoso, con una encantadora mezcla de naturaleza, edificios antiguos y elegantes y un toque moderno. Con lo cual nos pareció el lugar indicado para empezar un consultorio holístico de quiropráctica.

¿Cómo habéis llegado a nuestro barrio de Sant Gervasi?

JPC COM Comunicación Marketing RR.PP. **AGÈNCIA DE COMUNICACIÓ**

SERVEIS PER A **EMPRESSES I PARTICULARS**

- Disseny corporatiu
- Gabinet de Premsa
- Marketing online

Bertrand i Serra, 17 - 19 - 08022 BCN - t: 934 177 217 - www.jpccomunicacion.es - info@jpccomunicacion.es

FOTO PROFESIONAL
Regalo . Book . Retrato

FOTO DE SEGUIMIENTO
Embarazo . Primeros pasos . Infancia

FOTO PARA DOCUMENTACIÓN PATRIMONIO
Inmuebles . Muebles . Arte . Joyas

FotoSarda www.fotosarda.com/SantGervasi
934184305 . 656853193

QUIRO PRACTICO
Allard

Tel. **93 418 88 50**

Consulta: c/ Teodora Lamadrid 52-60, Esc F, Entr 2, 08022 BARCELONA
E-mail: info@quiropRACTICallard.com / Web: quiropRACTICallard.com

equipaments públics

L'era digital: una mirada crítica

► Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall

Amb la revolució digital, els àmbits productius, polítics, socials i culturals estan canviant profundament. Cada cop més, les noves tecnologies es fan necessàries allà on abans no ho eren. Això succeeix perquè faciliten el funcionament de molts processos, però alhora tenen una sèrie d'implikacions i responen a uns interessos dels quals no sempre som conscients. Aquest cicle intentarem desemmascarar allò que amaguen aquestes màquines aparentment tan amables

DILLUNS 1 DE FEBRER, 19 H

Big data i objectes intel·ligents: quan tot és quantificable, amb Andreu Belsunces

Un objecte es torna intel·ligent quan recull i processa dades. Això ens facilita la vida, però també ens situa en una posició de vigilància constant. Som conscients de com alimentem aquest sistema i quines conseqüències té?

DILLUNS 15 DE FEBRER, 19 H

Software: màquines decidint per persones, amb Ramón Sangüesa i Andreu Belsunces

La nostra vida està mediatitzada per tot tipus de tecnologies amb programaris instal·lats. El programari ens permet dominar les màquines, però el seu disseny amaga unes intencions que ens limiten i fins i tot ens determinen. Què passa quan deleguem part de les nostres decisions a les màquines?

DILLUNS 29 DE FEBRER, 19 H

Cibernètica: la ideologia de Silicon Valley, amb Ramón Sangüesa i Andreu Belsunces

El discurs que hi ha al darrere de les tecnologies digitals respon a una manera d'entendre el món on res no ha de quedar fora del control numèric. Aquesta ideologia va forjar-se als laboratoris de recerca de la Segona Guerra Mundial. Com influeix aquest relat en la manera com funcionen les nostres societats?

DILLUNS 14 DE MARÇ, 19 H

Usuari: de la persona al sensor, amb A. Belsunces
Als inicis de la computació, l'usuari era pensat com algú que podia modificar els ordinadors. Després, era algú que es relacionava i participava en les xarxes. Avui en dia, en la societat de l'algoritme, l'usuari ha esdevingut un sensor que genera diners a través de les seves dades. Quins són els trets del subjecte datificat?

Missió: informa't

Un mapa del tresor de matèria densa que cal obrir amb bisturí

► Casal de Joves Casa Sagnier

A partir de febrer, per a molts joves, comença el compte enrere per plan-tejar-se què fer amb la seva vida (¿?) Tot un dilema si no es té ben clar. Molts ja saben segur si treballaran o si continuaran els estudis cap a una direcció ben definida, però d'altres serien lampistes, forners i enginyers al mateix temps que posarien a prova la seva creativitat a través del patro-natge i la confecció de roba.

Cada cop se'ns obre un món d'opor-tunitats més ampli, amb tot un ventall d'oficis o d'estils de vida als quals podem optar, afegint també les noves carreres i els nous oficis que van sor-tint. Ha desaparegut el camí inqüesti-onable, sense opció a debatre entre dret, economia, medicina o magisteri. El que avui suposa gaudir de la lli- bertat d'escollir, per a molts joves, suposa també un malson. El ventall d'oportunitats és tan ampli que gai- rebé es necessita un màster per en- tendre i estar al dia de les diverses possibilitats formatives amb què s'en- fronta la gent jove.

D'informació, n'hi ha molta però tam- bé cal separar el gra de la palla. Un dels temes "trend" del PIJ són els itineraris acadèmics o, dit d'una al- tra manera, saber què estudiar per treballar de...

Aquesta ruta acadèmica es conver- teix, sovint, en un mapa del tresor de matèria densa que cal obrir amb bis- turí per, després, transmetre-la als i les joves de manera clara i precisa i, així, allunyar-nos de camins de males petjades.

I amb aquest objectiu, unim forces tots els Punts d'Informació Juvenil de la ciutat, fem alguna cosa semblant a la unió de totes les Boles de Drac i invoquem l'Informa't.

D'aquí no surt el Drack Sheron, sinó

una campanya on informem sobre tot tipus d'itineraris acadèmics, una mena de "Elige tu propia aventura" de cara a la vida formativa i laboral. Tota aquesta flota la lidera el Centre d'Assessorament Acadèmic per a Joves, que, des del seu campa- ment base Boca Nord (41°4'23"N 2.15°85'37"E) posen ordre en tota aquesta sopa d'acrònims: ESO,

CFGM, CFGS, FP, etc. Les Boles de Drac són retornades des de la falda del Carmel i les de Sarrià, Sant Gervasi i les Corts tindran com a missió delatar el mapa del tresor del món de la robòtica. Després de reunions secretes amb els Kraftwerk i havent superat la rebel·lió dels models fugi- tius Nexus 6, es convoquen a totes les màquines, gurus científics i apre- nents d'alquímia a l'Ateneu de Fabri- cació de les Corts. La cerimònia es- devindrà el dia de Sant Medir durant la posta de sol.

Mapa del tresor: www.informat.cat/

.....

Centre Cívic Casa Sagnier
Punt d'Informació Juvenil
(PIJ Sarrià - Sant Gervasi)
carrer Brusi 51-61,
Jardins d'Enric Sagnier
Web: www.informat.cat
Telèfon: 93 414 01 95
Correu: informaciojoves@casasagnier.net

escoles de barri

L'escola La Petita Miranda

La canalla necessita un espai reduït, que pugui funcionar com la continuïtat de la criança a casa

► David Valls

La Petita Miranda és una escoleta i espai d'acompanyament al desenvolupament per a infants de 2 a 6 anys, fonamentat en l'educació lliure i en el respecte pels processos vitals, i al mateix temps és un espai de creixement per a tota la família, en el qual aprenem junts els uns dels altres. El projecte neix l'any 2009 organitzat per famílies, amb l'objectiu de crear un entorn on els infants es poguessin desenvolupar acompanyats amb una mirada respectuosa tant envers les seves necessitats com cap als seus ritmes d'aprenentatge.

A aquesta edat la canalla necessita un espai reduït, que pugui funcionar com la continuïtat de la criança a casa, amb un acompanyament amorós, respec- tuós i personalitzat. Un acompanya- ment que permeti que cada nen pugui conservar el contacte amb si mateix que li possibiliti decidir i que pugui de- desenvolupar una alta autoestima. Amb aquest objectiu, el més important és que estiguin cobertes les necessitats

bàsiques dels infants, aquelles que te- nen a veure amb la supervivència, i que inclouen l'amor entès com a accep- tació i atenció. A la Miranda coexis- teixen ambients tranquils amb altres més expansius, interiors i exteriors, que ens permeten donar lloc a les diverses necessitats de cada infant. Tots estan oberts i la quitxalla hi pot circular lliurement i escollir entre les diferents propostes exposades. Hi ha una zona de biblioteca, una altra de materials i jocs concrets, una altra de taller, el

A l'esquerra, la porta d'entra- da de l'escola, al carrer Vallirana. A la dreta, de- coració interior amb fotografies d'activitats de la mainada.

pati que té un sorral, taula d'experi- mentació, hort i estructures motrius, i la sala de psicomotricitat, que permet l'experimentació sensoriomotriu i el desplegament del joc simbòlic. El model pedagògic es basa en l'edu- cació lliure, viva, activa, que entén l'in- fant com a protagonista del seu pro- pri procés i que l'acompanya perquè pugui triar segons les seves neces- sitats, i afegeix les aportacions de la psicomotricitat relacional (Aucouturi- er), el moviment lliure (Pickler, Seitai),

de la mirada sistèmica, del model de la comunicació no violenta, del mas- satge infantil i la reflexologia podal, de l'educació creadora, de la teoria de les intel·ligències múltiples, i amb el coneixement de diverses teories so- bre el desenvolupament infantil (Pla- get, Vigotsky, Wallon, Winicott, etc.). La Petita Miranda és un espai obert, en tots els sentits. Al barri, a grans i a petits. Una escoleta on tots apre- nem i creixem, junts, dia rere dia. Si voleu saber-ne més, podeu escriu- re a hola@lapetitamiranda.com per concertar una visita, assistir a alguna de les Jornades de Portes Obertes i participar en les activitats que orga- nitzem, o seguir-nos al Facebook. Tenim places lliures i acceptem no- ves incorporacions al llarg del curs. La Petita Miranda és un projecte viu. Il·lusionant. I tothom hi és benvingut. Veniu a conèixer-la!

Som al carrer Vallirana, 55 de Barce- lona. Ens podeu escriure o telefonar a hola@lapetitamiranda.com, 655 57 49 74

Paula Aharonian
ASESORA INMOBILIARIA

(+34) 608 906 629
paula.aharonian@remax.es
www.condal.remax.es

in
f
c
p

Confía
en tu Agente
RE/MAX®
para la Venta
de Tu Vivienda

Te aconsejaré sobre el mejor precio

Elaboraré un plan de marketing personalizado

Representaré y defenderé tus intereses en la venta de tu propiedad

NADIE EN EL MUNDO VENDE MÁS PROPIEDADES QUE RE/MAX

ESCUCHA | MIRA | SIENTE
IMAGEN · HI-FI · GADGETS · PROYECTOS

Lo más nuevo y sorprendente en
electrónica, home cinema,
TV y Alta fidelidad
en un espacio único con las mejores marcas.

MONLEÓN
ELECTRÓNICA

C. Balmes 317 (esquina C. Copèrnico) · 08006 Barcelona - España
T. +34 932 177 431 · E-mail: monleon@monleon.com

El centre obert Heura

Uns espais d’acollida de les persones sense llar, vincula’t a la parròquia dels Josepets

► **El jardí**
Visitem el centre obert Heura de la mà de la Laia de Ahumada, la seva fundadora. S’entra a la seu tradicional d’Heura des de l’avinguda de la República Argentina, a la part posterior dels Josepets i de seguida te n’adones que estàs en un lloc especial. De fet, són els soterranis de l’antic convent de Sant Josep, allà on hi havia el cementiri o catacumbes, les canalitzacions d’aigua, etc. Tot gairebé igual a com era quan va ser construït, al segle XVI. El centre d’acollida Heura comparteix espais amb caus i espais vinculats a la parròquia i altres col·lectius. Des de la seva fundació, el 1999, el centre obert Heura és un servei d’acollida de baixa exigència per a persones en situació de sense llar, orientat a recuperar la dignitat de la persona. Actualment, a l’avinguda República Argentina 1 D s’ofereixen els serveis de qualitat que cobreixen necessitats bàsiques com dutxa, rober i perruqueria. Però des de fa uns mesos, Heura disposa d’un altre edifici, una torre a Repú-

blica Argentina 24, on ha concentrat els serveis administratius i on es fan bona part dels tallers. Aquesta torre és dins de la finca de Can Sert on també hi ha el Refugi Obreres, i segurament havia estat la casa de l’antic propietari, un fabricant tèxtil. Posteriorment va ser la casa de les monges que atienien les obreres jubilades que vivien a l’edifici veí, on avui

Les dues seus d’Heura: a l’esquerra, la torre del Refugi d’Obreres i, a la dreta, la de Josepets.

Fotografies: Javier Soracá

hi ha la residència geriàtrica que gestiona la Fundació Refugi d’Obreres. En aquest nou edifici, Heura ofereix un espai d’atenció social: d’acollida, de relació i d’acompanyament. I també un espai de relació i vincle que vol millorar l’autoestima de la persona, fomentar la relació, el treball en equip i el sentit de pertinença.

Centre Obert Heura
Av. República Argentina, 1D i 24
Tel. 93 217 45 49 / 93 328 32 94
Horari d’obertura: de dilluns a divendres de 16:30 a 19:30 h
<http://www.centrehaura.org>
El centre forma part de la Xarxa d’Atenció de Persones Sense Llar de Barcelona (XAPSL)

EQUILIBRIUM Tu salud depende de ti

► **Pablo Martínez Jarque**
Un año Nuevo comienza y con él las innumerables promesas de comenzar con una actitud diferente: perder esos kilos de más, hacer ejercicio, dejar de fumar, comenzar esas clases de música, de idiomas, o de arte que siempre has dejado atrás, compartir más tiempo con la familia y con los amigos. Con estas promesas buscamos realizar actividades que por cuestión de tiempo hemos dejado de lado, pero que en el fondo siempre hemos querido realizar. Sin duda todas estas actividades estarían enfocadas a mejorar nuestra calidad de vida, a proporcionarnos un mayor bienestar. El bienestar se define como la búsqueda consciente de un estado avanzado de salud física, psicológica y espiritual. Podríamos verlo como la forma de adoptar un estilo de vida sana con el objetivo de lograr un estado óptimo del funcionamiento de nuestro cuerpo. No obstante, dedicamos gran parte de nuestra vida trabajando para tener suficiente para nuestra jubilación y no pasar necesidades, pero solemos obviar la inversión más importante de todas – la de nuestra salud. ¿Cómo quieres que sean tus últimos 10 años de vida? ¿Querrás tener la vitalidad que necesitas para realizar todas las actividades que siempre has soñado? Puedes dar unos pasos sencillos para restablecer y mejorar el funcionamiento de tu cuerpo y así sentirte mejor, rendir más y sacar el mejor provecho a tu vida. La clave está en enfocar más energía a tu salud y empezar

a realizar pequeños cambios – comer mejor, beber agua, descansar, mantenerte activo, divertirme, evaluar tus prioridades. Asumir buenos hábitos de salud suele ser más sencillo si incorporas la ayuda de tu quiropráctico o la del especialista de salud de tu elección. La Quiropráctica ayuda a que tu sistema nervioso funcione de forma óptima al mejorar el funcionamiento de tu columna vertebral, ofreciéndole así a tu cuerpo la mejor oportunidad posible para gozar de una mejor calidad de vida y procesar mejor los cambios mencionados. Evidentemente como seres humanos experimentamos un proceso de envejecimiento inherente a nuestra naturaleza, pero este proceso puede ser más armónico si invertimos a lo largo de los años en nuestra salud. Podemos elegir tener un estilo de vida sano, un estilo de vida que permita minimizar el impacto del inevitable paso del tiempo. Prestando atención a nuestra salud y bienestar podemos mejorar significativamente nuestra calidad de vida y la forma en que disfrutamos de ella. Si empezamos a dar pequeños pasos ahora, en nuestro presente, gozaremos de grandes beneficios en nuestro futuro. ¡Anímate! Tu salud depende de ti.

PONSMANTENIMIENTO Tu estas en buenas manos

- LED
- Pintura
- Electricidad
- Agua
- Cerrajería 24h
- Aluminio
- Parquet

Presupuesto sin compromiso
619 491 724
ponsmanteniment@gmail.com

GOMA 2

REVISIONES Y REPARACIONES COCHE Y MOTO
NEUMÁTICOS PARA COCHE Y MOTO
ITV, CAMBIO DE ACEITE, ETC.

MEJOR PRECIO GARANTIZADO

C/ RIOS ROSAS 41 (JUNTO GENERAL MITRE - BALMES)
T. 93 217 73 51 - info@goma2sl.com

Codelearn: L’habilitat del futur, avui

Codelearn és l’escola pionera a Catalunya en l’ensenyament de la programació i el pensament computacional. Som professors i treballadors de la indústria de la informàtica amb ganes de canviar i millorar l’educació que, conscients de la importància que tindran per al futur dels nostres fills aquestes habilitats, hem treballat durant els últims tres anys en un mètode innovador i en una plataforma de treball pròpia perquè nens i joves puguin aprendre d’una manera divertida i efectiva.

Codelearn neix de la voluntat de transmetre als nostres fills les bases del pensament computacional. Aquest no consisteix a aprendre un llenguatge de programació, sinó que se centra en conceptes bàsics com la lògica, la relació causa - efecte, la construcció d’algorismes com a mètode de reso-

lució de problemes, etc. El pensament computacional doncs ens ensenya a resoldre problemes i a enfocar desafiaments: és l’habilitat d’aprendre a aprendre.

Aprenent programació s’adquireixen les habilitats del pensament computacional. A cada cop més països, com el Regne Unit i la Xina, ja s’ensenya programació dins les escoles com una matèria obligatòria més i ja forma part del currículum escolar, ja que és un gran avantatge per afrontar un futur de canvis i incerteses. Cada vegada són més els països que veuen clar que és imprescindible formar els nens en aquestes matèries.

El mètode Codelearn, a diferència de com s’ensenya habitualment la programació, està enfocat a la formació dels

nens a llarg termini. D’igual forma que s’aprèn a tocar un instrument, la constància és un factor clau per a assimilar la programació i el pensament computacional. Durant més de dos anys es va desenvolupar el mètode i la plataforma de suport. Finalment l’any 2013 Codelearn va obrir el primer centre a Manresa i un any més tard a Barcelona, obtenint, en ambdós casos, uns molt bons resultats en l’àmbit acadèmic i una resposta molt positiva tant dels alumnes com dels seus tutors.

Un dels factors claus per a l’èxit del mètode és l’enfocament gamificat de la plataforma: aprendre a programar es converteix en una aventura pels nens. L’alumne s’introdueix a l’Univers Codelearn, que no para de créixer, i interacciona amb els seus personatges per tal d’aprendre a programar tot jugant.

El mètode no acaba a la plataforma i amb els ordinadors: els alumnes treballen i aprenen amb les últimes tecnologies. Robots Lego Mindstorms, Arduino, Raspberry Pi, Impressores 3D, etc. són alguns dels elements amb què els nens interactuen a Codelearn. Amb l’inici d’aquest nou curs acadèmic, Codelearn amplia la seva presència al territori: ja són vuit les acadèmies distribuïdes en diferents poblacions, tres de les quals a Barcelona, a més diverses escoles de Catalunya també ofereixen l’activitat extraescolar en els seus centres.

Codelearn aposta pel millor per als nostres fills. I tu, a què esperes? Apunta’t i comença a aprendre amb Codelearn!
Codelearn: L’habilitat del futur, avui

MATRÍCULA OBERTA!

VINE A FER UNA PROVA GRATUÏTA

CODELEARN SANT GERVASI
C/ Balmas, 456
08022 BARCELONA
Tel. 93 178 06 26
santgervasi@codelearn.cat

Més informació a www.codelearn.cat

El carter del Farró i la capta de joguets

Fotografia: Javier Sardà

Fotografia: Veïns Farró

El 5 de gener, vetlla de Reis, al llarg de tot el dia a la plaça Mañé i Flaquer es va fer una recollida solidària de joguets amb l'objectiu de fer-los arribar a nens i nenes que podien quedar-se sense aquest any. Se'n van recollir moltes i, tal com es va quedar, es van repartir solidàriament.

També a la plaça de Mañé i Flaquer, el Carter Reial va anar-hi al migdia per recollir les cartes de la maila del barri —com es pot veure a la fotografia superior—, i que van fer arribar puntualment als Reis Mags de Sant Gervasi.

Aquestes activitats les van organitzar les associacions reunides dins Veïns Farró.

Els Reis arriben a la Bonanova

Un any més, els trons reials i la cavalcada van reunir una gran gentada

► **Miquel Font Navarri**

El passat dia 5 de gener, Ses Majestats els Reis d'Orient van arribar al barri. Melcior, Gaspar i Baltasar van atendre els més petits a la plaça Bonanova de sis a vuit de la tarda. Hi havia una llarga cua per poder entregar les cartes a Ses Majestats. La cavalcada es va iniciar a la Plaça Bonanova a dos quarts de nou, va seguir pel carrer Muntaner, pel carrer Marià Cubí, pel carrer d'Amigó i va acabar al mercat de Galvany a tres quarts de deu, on hi havia una xocolatada. La rua la va organitzar l'associació de comerciants Barnavasi, amb la col·laboració del Districte de Sarrià-Sant Gervasi.

Els Tabalers de Sarrià van animar la diada amb una batucada. Carles de Pablo, segon director de la colla, va explicar a *l'Eljardí de Sant Gervasi* que l'any anterior el seu grup ja va tocar en aquesta data i va afegir que un total de catorze tabalers de la colla, van assistir a la Cavalcada.

Després de parlar amb un representant dels Tabalers de Sarrià, vam conversar amb Lluís Juanet que ens diu que la Cavalcada de Sant Gervasi fa 22 anys que l'organitza Barnavasi i ell es dedica a co-

A l'escenari dels Reis, mossèn Carles Sauró, rector de la Bonanova es dirigeix a la gent, envoltat pel conseller de BcnComú, Joan Manel de Llanos, el president de Barnavasi, Salvador Albuixech, i el president del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, Jordi Martí, que també van enviar els seus missatges.

ordinar les carrosses, vigilar que tot sigui al seu lloc, que no hi falti res, que no falli res, etc. Però qui realment ho organitza tot és Barnavasi a partir d'una àmplia xarxa de voluntaris i altres col·laboradors com el Consell Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi.

A continuació va afirmar que el recorregut de la Cavalcada sempre ha estat el mateix. Pel que fa a les carrosses, l'entrevistat va explicar que la base és sempre la mateixa però el decorat canvia cada any, en funció del que es té el que està de moda. L'entrevistat va

Fotografies: Javier Sardà

continuar tot afirmant que no és gens fàcil organitzar un acte com aquest, "s'han de coordinar moltes coses, molta gent. Pensa que entre comparses, músics i altres integrants són unes dues-centes persones. [...] Vam començar a parlar d'aquest projecte a mitjans de novembre, i a principis de desembre vam començar a treballa-hi." Un mes sencer de treball per una Cavalcada que dura poc més d'una hora. A la pregunta de si hi ha algun aspecte a millorar en la rua, Lluís Joanet va respondre que, com sol passar, el pressupost és molt ajustat. Abans de la sortida de les carrosses, mossèn Sauró va remarcar que aquest any els nens i nenes s'han portat molt bé. I el president del Districte va ressaltar la importància del comerç de barri, referint-se al paper de Barnavasi.

Cavalcada per Sant Gervasi

Els Tabalets van ser els encarregats de liderar la cavalcada; a continuació va passar un cotxe blau d'època amb un patge en el seu interior i un segon cotxe, que repartia caramels, els seguien un conjunt de nens i nenes disfressats de *minions* i més músics. Seguidament va ser el torn de la primera carrossa, capitanejada per un Doraemon de cartó i amb la presència del rei Melcior, acompanyat de nens i nenes que repartien dolços. Després van passar uns quants infants, disfressats de ninots de neu, que guiaven la segona

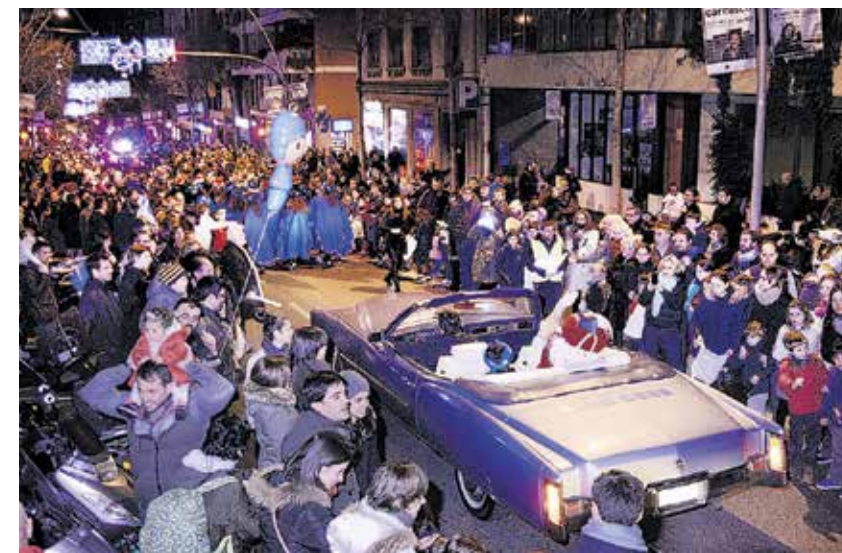

Fotografies: Javier Sardà

carrossa. Aquesta tenia un ninot gegant al seu capdavant, i el rei Gaspar al seu interior. I finalment va ser el torn de la tercera carrossa, la del rei Baltasar, patrocinada per Barnavasi. Aquesta estava guarnida amb regals, també hi havia xiquets vestits de color blau i marró que repartien caramels. Després de la rua

van passar una ambulància, un vehicle de neteja i un jeep de la Guàrdia Urbana. Parlant amb la gent, vam constatar que la gran majoria d'assistents són gent del barri. En Nacho i l'Helena van destacar que aquesta és una cavalcada molt propera, els nens poden donar la carta directament als reis. Van afegir que els tot

molt "petitet", que no hi ha aglomeracions i que és molt còmode. La seva filla, la Irene, va explicar que li va agradar molt l'ambient i el fet de poder entregar la carta personalment a Ses Majestats. Per altra banda, la Berta va afirmar que la rua és fantàstica però que si començés una mica més d'hora seria ideal.

A dalt, els Reis Mags de Sant Gervasi als trons de la Bonanova. Als costats, escenes de la cavalcada que va anar fins al mercat del Galvany.

JOIES-RELLOTGES-REGALS-COMPLEMENTES
AV. PAU CASALS, 20 - 08021 BARCELONA
entre DIAGONAL i TURÓ PARC

Per jubilació

LIQUIDACIÓ TOTAL!!

ÚLTIMS DIES!

GRANS OFERTES I DESCOMPTES

Separem els seus REGALS
o d'EMPRESA

Dill./Dv de 10-14h i 16'30-20h. Dsab. de 10'30-14h (3 PK zona) T: 93 200 87 87

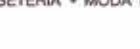

scÖts

CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
teràpèutica, bodys, falxes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

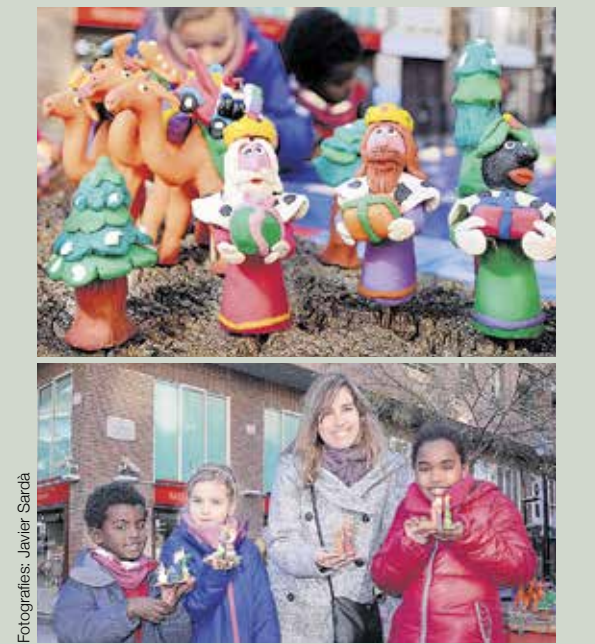
C/ d'Arimon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriabarcelonascots.es

la Bonanova

El mercat i els reis de plastilina

A la plaça Frederic Soler, l'Associació de Concessionaris del Mercat de Sant Gervasi va organitzar el dia 5 de gener un taller de plastilina 'Fes el teu Rei', on la canalla va poder desenvolupar tota la seva creativitat i imaginació, tal com es pot veure en les figuretes que es veuen a la fotografia de sota. Els Reis Mags, els camells, l'arbre de Nadal eren els temes més escollits per joves artistes gervasiencs.

La implicació del comerç

Barnavasi agraeix a tothom la participació de la cavalcada de reis 2016

► **El jardí**
Al llarg de totes les festes, Barnavasi i l'associació de concessionaris del Mercat de Sant Gervasi han estat molt actius organitzant una gran quantitat d'accions, entre elles els cangurs de Nadal per facilitar que els pares poguessin fer les compres tenint els fills ben cuidats per uns cangurs especialitzats. Tota aquesta activitat es va convertir en frenesi el 5 de gener, el dia H, el de la

cavalcada dels Reis Mags. A la plaça de la Bonanova es va muntar un gran escenari on els Reis Mags van rebre multitud de cartes de la mainada del barri. Salvador Albuixech, president de Barnavasi, va fer de mestre de cerimònies i, entre altres tasques, va anunciar el resultat del Sorteig de Reis que s'havia fet al llarg d'aquests dies en els comerços de l'Eix Sant Gervasi. De ben segur que l'equip de Barnavasi ja pensa amb la cavalcada de l'any vinent!

Alguns dels afortunats guanyadors del Sorteig de Reis de l'Eix Sant Gervasi.

► **Barnavasi, Associació de Comerciants de Sant Gervasi**
Cal agrair a totes i cadascuna de les entitats i persones que han col·laborat amb Barnavasi per a obtenir l'èxit de la Cavalcada de Reis de Sant Gervasi d'enguany. En primer lloc convé felicitar en Lluís i Núria Juanet, i a tot l'equip d'Únics Produccions, pel disseny i muntatge de les carrosses i els trons reials de la plaça de la Bonanova. A la Marietta pel disseny i confecció de les disfresses dels i les

participants, a Luk Internacional, pel seu suport, a la Fundació Putxet, als Tabalers de Sarrià, a la parròquia de Santa Cecília i a la de la Bonanova, al Centre Cívic de la Vil·la Florida, al Mercat de Galvany, a la Guàrdia Urbana, a la Cristina, la veritable ànima de la cavalcada, en Gabi, l'Eva, en Llorenç, la Rosa, en Dari, l'Enric i els més de 30 pares i mares que vàrem saber mantenir l'ordre i amb els que sense la seva col·laboració segurament no ens haguéssim sortit, i als més de 150 nens i nenes que varen ser els acompanyants de ses Majestats. Convé no oblidar-nos dels més de 2.500

nens i nenes que varen lliurar la seva carta als reis a la plaça de la Bonanova i als més de 20.000 veïns i veïnes que gairebé no deixaven passar la comitiva per als carrers. I per descomptat, el nostre major agraïment a ses Majestats el Reis de l'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, que per 29 anys consecutius han volgut visitar personalment Sant Gervasi. Sense oblidar esmentar que la cavalcada ha estat possible gràcies a Barnavasi, l'Associació de Comerciants de Sant Gervasi i al Districte de Sarrià-Sant Gervasi de l'Ajuntament de Barcelona. Gràcies a tots i totes i fins a l'any vinent.

Todo nuestro chocolate procede de Felchlin, Suiza, donde se trabaja el cacao de las mejores plantaciones.

Su cobertura Maracaibo 65% fue galardonada como la mejor cobertura del mundo.

bs
chocolat

Chocolate artesano
Tabletas, Trufas, Bombones,
Variedad de chocolates deshechos

DESAYUNOS COMIDAS MERIENDAS ENCARGOS

Horario:
de Lunes a Viernes de 9.00h a 20.30h
Sábados de 10.00h a 13.30h y de 17.00h a 20.30h

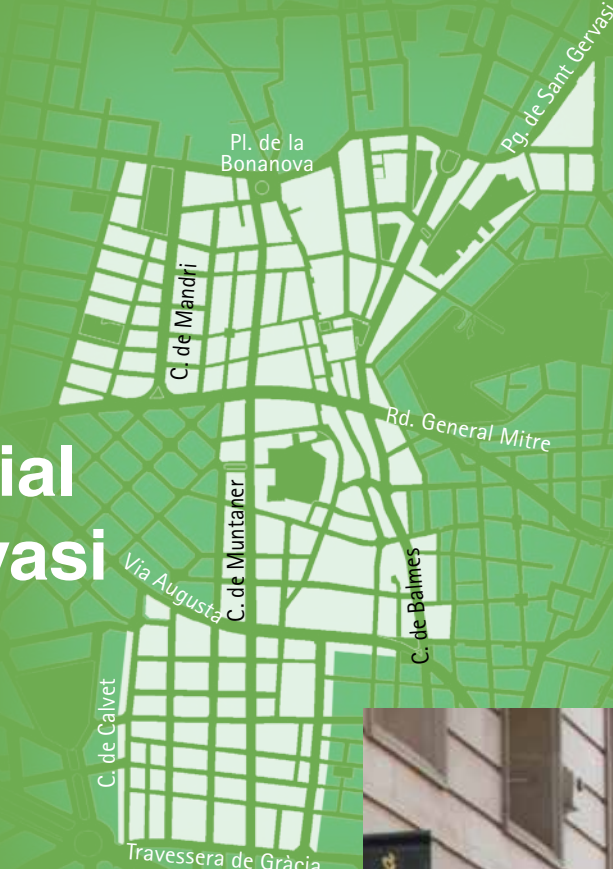
Ronda General Mitre 105
08022 Barcelona

www.bschocolat.com
Telf. 9328475858

Comerç de qualitat a la part alta de la ciutat

Barnavasi, l'Eix Comercial de Sant Gervasi

Eix Comercial de Sant Gervasi

Septimània, 31 bxs. D6
08006-Barcelona
telèfon: 932 176 179
618 988 089

horari d'atenció
de 10 a 14 h. i de 17 a 20 h.
barnavasi@eixosbcn.org

La clínica del doctor Ripoll al barri de Galvany

El doctor Ripoll va ser pioner en la pràctica de l'anomenat 'part a la carta', introduint l'analgèsia en el part

► **Jordi Llorach i Cendra**

Moltes dones recorden el doctor Ripoll com el ginecòleg que les va atendre en patir algun inconvenient o les va assistir en els parts per a tenir els fills. També, moltes persones saben qui era, perquè en les seves mans van respirar els primers alens en venir al món. I tothom el té present com a bon metge i com a persona de tracte molt humà. El doctor Ripoll va ser un exemple dels professionals que forjaren la reconeguda eficàcia de la medicina catalana del segle XX.

Josep Ripoll Torras, fill de Francisco de Assis Ripoll Fortuño —advocat, polític i economista— i Carmen Torras, neix a Barcelona el 22 de juliol de 1905. Llicenciat en medicina i cirurgia amb la qualificació d'excel·lent, es trasllada a París per ampliar estudis. En tornar, s'integra al Servei de Guàrdia de l'Hospital Clínic. L'any 1934 es casa amb Maria Enriqueta Espiau Seoane, amb qui va tenir dotze fills, sent l'esposa

A black and white photograph of a man standing in front of a building. He is wearing a full-body white protective suit, including a hood and gloves, and is smiling at the camera. The building behind him has a large, ornate metal gate with a diamond-shaped lattice pattern. Above the gate, there is a sign that reads "CASHIER". The man is standing on a paved area, and the overall scene suggests a secure or restricted access point.

comprar la torre perquè el seu fill hi exercís la medicina privada. Així, des de l'any 1958 fins a l'any 1975 la torre va ser la seu de la Clínica del Carmen. En cessar el doctor Ripoll les activitats professionals i durant dos o tres anys més, la clínica va continuar l'activitat sanitària, ara regida pels seus fills, també tocoginecòlegs. Posteriorment, la torre va ser llogada, i l'any 1986 venuda, a la senyora Antonia Encarnación Sánchez, que amb el nom d'AENSA, hi establí un geriàtric, actiu fins a l'any 2003, aproximadament.

Finalment, la immobiliària Núñez y Navarro va comprar la finca, amb la intenció d'edificar-hi un bloc de pisos, actuació que no va poder fer perquè el terreny estava qualificat com a zona d'equipaments. Per això i a l'espera d'esdeveniments, la immobiliària va tapiar la torre i el jardí, per evitar el vandalisme. Malgrat això, la degradació del lloc va ser progressiva, fins a extrems indesitjables,

La clínica del doctor Escayola

A finals dels anys vint, a l'edifici hi havia una residència per a malalts terminals que inclús comptava amb un tanatori per als difunts. Posteriorment, s'hi instal·là la clínica del doctor Escayola, traumatòleg, cirurgià i cofundador d'Especialidades Médicas Reunidas, fundada a finals dels anys vint, una de les primeres organitzacions assistencials de medicina privada de Barcelona. Els lectors em permetran una referència personal: l'any 1954 i en aquesta clínica, el doctor Escayola va enguixar-me la mà que em vaig tren-

Jordi Llorach i Cendra és escriptor

Nota: Agraeixo les dades que m'ha facilitat Marc Ripoll, nét del doctor.
Per a més informació: www.gogle.es –
“barcelona, villa maria, carrer dels madra-
zo amb alfonso XII”.

A dalt, a l'esquerra, el doctor Ripoll amb la seva esposa, i, a la dreta, el doctor amb bata blanca, davant de la porta principal de la Clínica del Carmen. Aquestes fotografies han estat facilitades per Marc Ripoll, nét del doctor. A sota, estat actual de degradació del jardí i de la torre.

Hi ha la voluntat que l'edifici i el jardí siguin equipaments públics

membre i directiu de la Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia. L'any 1979, deixa d'exercir la medicina, amb la satisfacció de la feina ben feta i amb el goig que quatre fills –Raimon, Enric i Xavier, com a ginecòlegs i Alegria com a llevadora– continuarien la seva especialització. Posteriorment, un net, Guillermo, amplia la nissaga dels Ripoll ginecòlegs.

La major part de l'activitat mèdica, el doctor Ripoll la va realitzar a la torre del carrer d'Alfons XI. Construïda al tombant del segle XIX i XX, ocupava un ampli terreny amb façana als carrers d'Alfons XII, dels Madrazo i de Brusi. La torre, d'estil eclèctic i amb alguns detalls luxosos, va ser feta per encàrrec del matrimoni format per Ernesto Noble Barber, d'origen anglès, i Maria de las Angustias Malvido Necedos, d'origen andalusí. Segurament dedicada a l'esposa, el lloc era conegut com 'Vi-

Psico 2, Psicologia I Psicopedagogia

L'art de les rebequeries

La capacitat de descriure una rebequeria és proporcional a les vegades que l'hagis hagut de suportar, ja que pot tenir mil formes: crits, cops de puny, de peus... Pot aparèixer en el pitjor dels moments i, segurament, pot variar també en intensitat. I és que de "l'art" de fer rebequeries n'aprenem dia a dia els pares, però també ho fan els nens.

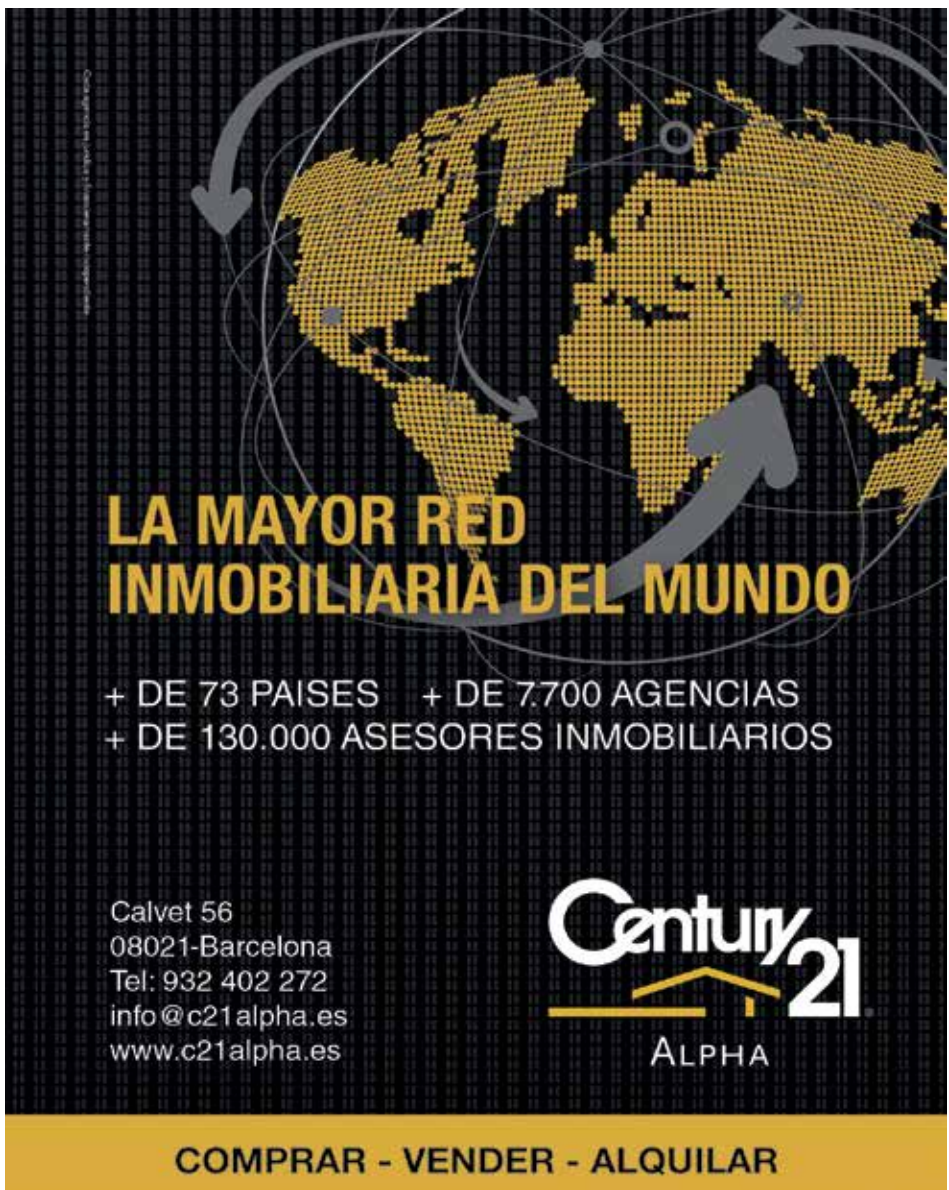
Per poder entendre perquè els nens tenen rebequeries hem de saber perquè apareixen. A partir dels dos anys, aproximadament, els nens hi recorren freqüentment per expressar el seu malestar, la seva frustració o per cridar l'atenció. No han après encara una millor manera d'explicar-ho. Ho utilitzen com a mitjà de comunicació. Els pares, generalment desconcertats, se'l miren, observen el seu voltant i intenten que parli. I el nen, en veure's observat, descobreix l'efecte que produeix la seva rebequeria i augmenta la seva intensitat i, per què no, a la llarga la seva freqüència, ja que acaba d'adonar-se de "l'arma" que té entre les mans! Han après a activar les emocions de vergonya, culpa o pena dels seus pares.

Tot i que fer rebequeries pot formar part del desenvolupament dels nostres fills, cal que aquesta conducta no es converteixi en habitual. Abordar-les és una tasca difícil i incòmode, però moltes vegades també és relativament senzilla, si saps la manera de fer-ho.

El nen i la nena ha d'aprendre altres maneres d'expressar el seu cansament, la seva frustració o la seva ira. Per fer-ho, cal educar-lo emocionalment (cal que l'ajudem a entendre què li està passant) i a la vegada que cal ignorar les conductes inadequades fins que es tranquil·litzi (sense jutjar-les ni enfadar-nos), no cedint mai a la seva pressió (no deixar de fer coses per por a què s'enfadi) i a modes de prevenció, recordar-li què esperem que faci en aquelles situacions en què creiem que hi podran haver problemes. L'aprenentatge que en traurà és que, per molt que s'enfadi, per molt que tiri coses, per molt que cridi, no aconseguirà el que ell desitja, ni la nostra atenció. A poc a poc estarem ensenyant acceptar el "NO" o el "ARA NO" i, per tant, a acceptar les seves frustracions. Cal tenir present que un nen que no aprengui a acceptar límits i es comuniqui a través de les rebequeries augmenta les possibilitats que de més gran, o d'adult, faci servir la manipulació i el xantatge en les seves relacions socials.

I és que la rebequeria és un art, i l'art necessita d'espectadors.

Sense públic difícilment aconseguiran l'èxit.

CENTURY 21 ALPHA

Ja ha arribat el fred

► **Josep Barcelona**
Segueix aquests consells i aconseguiràs fer un ús més eficient de la calefacció i estalviaràs diners:

1. Extreu l'aire dels radiadors. Purgar o treure l'aire als radiadors és necessari almenys un cop l'any, cada vegada que comença l'hivern, ja que solen acumular petites bombolles d'aire que impedeixen el pas de la calor.
2. Intenta mantenir una temperatura de confort. Les pujades fortes de temperatura provoquen una despesa extra. 21 graus són suficients per escalfar una llar. Recorda que tenir calefacció a casa no implica que sembli estiu. Amb un termòstat et resultarà més senzill mantenir una temperatura òptima durant tot el dia i estalviaràs entre un 8 i un 13% en el consum.
3. Programa l'encesa. Si només estàs a casa unes hores al dia deixar la calefacció encesa encara que sigui a baixa temperatura no surt rendible. La millor opció és programar la seva encesa una hora abans que arribis a casa.
4. No escalfis les habitacions buides. Per no malbaratar en consum, tanca la clau dels radiadors de les habitacions que no utilitzis.
5. Canvia la caldera per una de baix consum. Si és el moment de canviar la caldera valora la possibilitat de fer-ho per una de més eficient, com les de cogeneració. Encara que suposen una inversió més gran, la reducció del consum i de l'import en la factura valdrà la pena a la llarga.
6. Temperatura si surts de casa. Excepte en casos de fred extrem, no cal mantenir la calefacció a la nit i ens permetrà reduir la despesa de forma considerable.
7. Revisa l'aïllament. Entre el 25 i el 30% de les necessitats de calefacció d'una llar es deuen a pèrdues de calor que s'originen a les finestres. Per això, cal comprovar que l'habitatge disposa de sistemes d'aïllament adequats que no deixin entrar el fred.
8. Revisa la caldera. Un bon manteniment permetrà que la teva caldera funcioni amb el màxim rendiment i evitarà que es produeixin problemes importants en el futur. Recorda realitzar-lo un cop l'any per evitar sorpreses.
9. Compara ofertes. Una de les millors maneres d'estalviar és comparar les diferents ofertes que ofereix el mercat i triar la que millor s'ajusti als teus hàbits de consum. A l'hora de contractar la teva tarifa, tingues en compte que algunes companyies inclouen de forma gratuïta serveis com el manteniment o el servei de reparacions, el que et pot permetre estalviar una quantitat considerable a l'any.
- Century 21 Alpha**
Calvet 56 baixos
Tel: 932 402 272
info@c21alpha.es

Itinerari pels jardins de l'avinguda Diagonal

► **Maria Josep Tort**
Entre els carrers Bori i Fontestà, Beethoven, i les avingudes Diagonal i de Sarrià trobem tres illes d'edificis que allotgen quatre jardins de característiques molt diferents que es poden visitar fent un itinerari transversal pel seu interior. Dos dels jardins estan dedicats a metges il·lustres, els doctors Pere Castelló i Ginestà (1770-1850) que va impulsar una profunda renovació en els estudis de la ciència mèdica, i Samuel Hahnemann (1755-1843) d'origen alemany que va ser l'ideòleg del sistema homeopàtic.

Els jardins de la plaça Wagner
El conjunt botànic d'aquest pati interior d'illa queda gairebé eclipsat pel conjunt d'enormes blocs d'edificis residencials que l'envolten. Es van projectar el 2011 per amagar un pàrquing soterrat de 8.000m2 que dona servei a un gran nombre de veïns. Els jardins descriuen un rosari de talussos continguts en parterres verds, encerclats per paraments verticals que racionalitzen l'espai i eliminen els desnivells que hi ha entre els edificis. La vegetació arbòria està constituïda per un conjunt d'arbres joves majorment de fulla caduca com les tipuanes (*Tipuana tipu*) i els àlbers (*Populus alba*) que han endarrerit la caiguda de les seves fulles a causa de la bonança del temps. També trobem falsos pebrers (*Schinus molle*), magnòlies (*Magnolia grandiflora*) i enfiladisses que s'emparren sobre unes estructures metàl·liques verticals que actuen com a grans pantalles vegetals.

El jardinet de la plaça de Joan Llongueras
A continuació de la plaça Wagner trobem la plaça de Joan Llongueras que segueix el mateix disseny de parterres verds elevats i estructures metàl·liques verticals per emparar enfiladisses. És un jardinet amable que llinda amb el carrer Beethoven i que conté pebrers bords, tipuanes i oliveres.

El Colom

► **Enric Capdevila**
El colom (*Columba livia*) és un ocell de la família dels colúmbids, d'uns 33 cm de llargada i plomatge gris-blau, amb la gola, el bescoll i el pit de color cendrós amb reflexos metàl·lics, verds i violats, i les ales travessades per dues franges negres. És la versió domèstica del colom roquer, que ha passat de niar a cingleres i penya-segats a fer-ho en edificis de la ciutat; fins i tot s'arriba a ensinistrar: columbofília. Són animals gregaris i sedentaris i llur alimentació és sobretot granívora. Crien tot l'any, el mascle atreu la femella i fa una dansa nupcial traient el pap, abaixant les ales i produint un parrup característic; la posta és de dos ous. Els coloms tenen un vol potent i ràpid, és molt identificatiu el soroll que fan amb les ales quan alcen el vol. No s'ha de confondre amb el tudó (*Columba palumbus*), més forestal, més voluminós però amb el cap més petit i unes inconfusibles taques blanques als dos costats del coll i a la part superior de les ales. El gran nombre de coloms a la ciutat (180.000 segons els darrers censos) provoca problemes d'higiene i de degradació d'edificis, especialment motivades per les seves deposicions àcides; l'ajuntament els tracta com una plaga, malgrat la controvèrsia amb els defensors dels animals i una part de ciutadans que erròniament els dona de menjar.

La dita: *Menjar hi hagi al colomar, que de coloms no en faltaran*

- A - Acàcia a l'àrea de jocs infantil dels jardins Samuel Hahneman
B - Garrofer singular
C - Vista àeria de la plaça de Wagner
D - Tronc d'alber
E - Palmera
F - Estructura per emparar enfiladisses

- Llegenda del plànol:**
1 - garrofer
2 - pineda de pi blanc
3 - plataneda
4 - ombús i xipressos
5 - palmera canària
6 - magnòlia
7 - àlbers
- - - itinerari

Jardins del Doctor Samuel Hahnemann
Aquests jardins, malgrat que estan envoltats parcialment d'altíssims edificis residencials, són agradables i acollidors i ens permeten fugir temporalment de la ciutat asfaltada i bulliciosa. Dedicats al doctor Samuel Hahnemann es van inaugurar amb aquest nom l'any 1991 coincidint amb el 15è congrés d'aquesta disciplina realitzat a Barcelona. El disseny del jardí dibuixa un recorregut sinuós amb camins de sauló que delimiten parterres amb vegetació arbustiva i arbòria i àrees de servei per infants, skaters i gossos. El conjunt d'arbres que hi habiten estan ordenats per espècies iguals, de tal manera que trobem parterres de pi blanc (*Pinus halepensis*), de platans (*Platanus sp.*), d'ombús o bellaombra (*Phytolacca dioica*), xiprers arrengrerats (*Cupressus sp.*) i també dos exemplars solitaris de palmera (*Phoenix canariensis*) i til·ler (*Tilia sp.*).

Jardinets del doctor Castelló
El jardinet dedicat al doctor Pere Castelló i Ginestà s'inscriu en un menut triangle d'illa entre els carrers Bori i Fontestà, Dr. Fleming i Avinguda de Sarrià. Al bell mig del jardí i darrera el bust de bronze del doctor Castelló es localitza un garrofer centenari catalogat com arbre d'interès local

que presenta una capçada molt frondosa, estesa i lleugerament asimètrica, que brota d'una gran branca principal que s'aguanta amb l'ajut d'un peu dret de ferro molt robust. L'interior de tronc, pràcticament buit per dins i esberlat per la part superior, es manté ferm gràcies a un tensor. És el "padrí", el vell arbre que va amb crosses i cargols però que no perd el somriure.

El garrofer oblidat
Del garrofer n'hem parlat, però en aquesta edició ressaltarem els aspectes biogeogràfics i ecològics d'aquesta espècie. La seva àrea de distribució s'estén per tota la conca mediterrània fins a arribar a l'Àsia menor, viu a les àrees més seques del litoral i li agrada veure el mar. Les seves arrels profundes li garanteixen una gran resistència a la sequera, de tal manera que molts països el planten per guanyar terreny al desert o per combatre la desforestació. Els àrabs el van introduir a casa nostra i durant segles va ser un conreu primordial com a font d'aliment pel bestiar i per l'home. Avui, tot i que es manté habitualment en el nostre paisatge és el gran oblidat.

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

Conversa amb Bartolomé Criado a l'entorn de la vitalitat del barri

► **El jardí**
Bartolomé Criado ens rep al seu acollidor despatx de Blaucolor, al carrer de Francesc Pérez i Cabrero, al cor del Turó Parc. Criado, president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc, és un activista veïnal que sempre està treballant per millorar el barri on viu i treballa. Ens comenta, per exemple, que amb l'escultor Ricard Váccaro, també veí del barri, estan pensant convertir l'avinguda de Pau Casals amb un "jardí d'escultures a l'aire lliure", ara que l'Ajuntament ha acabat la remodelació del vial. Entre les seves principals preocupacions hi ha l'estat creixent de degradació del parc, tal com es pot constatar en unes fotografies que ha penjat al Facebook de l'associació: entre els anys vuitanta i avui, el parc ha anat a menys. No tot són preocupacions. En aquest darrer any, el barri ha prosperat de manera espectacular: s'han fet moltes operacions immobiliàries perquè a molts estrangers els atrau la qualitat de vida que ofereix la zona, i un centenar d'empreses comercials o professionals han ocupat els locals que estaven buits. Avui tan sols quedes quatre o cinc locals per ocupar. Bartolomé Criado compara l'activitat del barri al d'una empresa, i diu que, per volum de negoci, podria ser la 19a societat espanyola. Cap a 20.000 persones es desplacen diàriament fins al barri per treballar a les oficines, els comerços o als habitatges particulars per fer-hi feines de la llar o de conserges d'edificis. És molta gent i pràcticament no disposen de cap mena de servei: al migdia, els podeu trobar omplint els parcs del barri amb les seves carmanyoles o entrepans per fer un mos, ja que no hi ha ni un trist equipament social que els pugui acollir amb dignitat. Els residents del barri, molts d'ells gent gran, també pateixen la manca de serveis: el CAP més proper és prop de la

Vista de l'avinguda de Pau Casals el 16 de juny, dia de l'homenatge al músic, amb Martí Carnicer, alcalde del Vendrell, Bartolomé Criado, Ada Colau, alcaldessa de Barcelona, i Marta Casals, vídua del músic.

Unes 20.000 persones es desplacen cada dia fins al barri per treballar-hi

plaça Adrià i si cal anar-hi, s'ha d'agafar un taxi perquè no hi ha un bus de barri el qual ha estat llargament reivindicat per l'associació de comerciants. Passa el mateix amb els mercats municipals o els centres cívics: Can Castelló és gairebé al cim de Monterols. El progressiu canvi de conjuntura econòmica pot haver ajudat en les millores però Criado considera que els diaris de barri, com *El jardí de Sant Gervasi*, també hi han fet molt. Estan fent una labor social que la premsa generalista no pot fer. Molts veïns estan redescobrint el seu propi barri i són més conscients dels seus problemes i de les virtuts, que són moltes. Creu que la influència

d'aquesta premsa de proximitat és fonamental pel coneixement de l'indret i per donar valor a la proximitat. S'exclama que, per exemple, *El jardí* no rebi cap mena de subvenció municipal i que, per tant, depengui totalment de la col·laboració dels comerciants del barri. Criado també és crític amb la iniciativa municipal, ja que considera que és una vergonya que un barri com el Turó Parc, que aporta tant en impostos, no disposi d'uns serveis que, des de fa temps, es reclamen com ara un centre cívic que permeti a la gent gran reunir-se per fer les seves tertúlies i passar l'estona amb companyia. La medalla d'honor de la ciutat que fa poc li ha concedit l'Ajuntament, l'esperona a seguir la seva acció reivindicativa al barri, que es va iniciar els anys noranta en la creació de les places de Wagner i Joan Llongueras.

GIRAVOLT

Giravolt, giravolt, cavallets de fusta que ens porten al cel, davant del parc, acaricien la pell. Portant alegries dins dels seus castells. Giravolt, tot roda, miralls i cartó I el minyons es gronxen rialles i plors. Cavallets tan dolços, de tots els colors, espien la lluna des del seu racó. Quan tothom dorm i el silenci es greu el mestre del xel·lo toca suaument. I els cavalls s'enlairen, estels d'il·lusió, cavalcant les notes, trencant la foscor. El Cant dels ocells, envaeix el parc, gira que gira i la nit ja se'n va. El mestre al seu xel·lo a poc a poc fa callar. I els cavallets tornen a rodar i rodar. Passejant infants esperen pacients les notes que mouen els seus sentiments. Quan surt el sol, cavallets de fira Però quan el capvespre s'enlaira cada nit s'omplen de vida.

Roser Díaz Martín

Turó Parc

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I VEÏNS DEL TURÓ PARC

FES-TE SOCI

UN MUNT D'AVANTATGES

Av. Diagonal, 640 / 08017 BARCELONA
Telèfon: +34 93 228 78 49 / Fax: +34 93 228 78 99
e-mail: info@aciv-turoparc.com
web: <http://www.aciv-turoparc.com>
[facebook.com/TuroPark.barcelona](https://www.facebook.com/TuroPark.barcelona)

L'estació inferior del funicular del Tibidabo

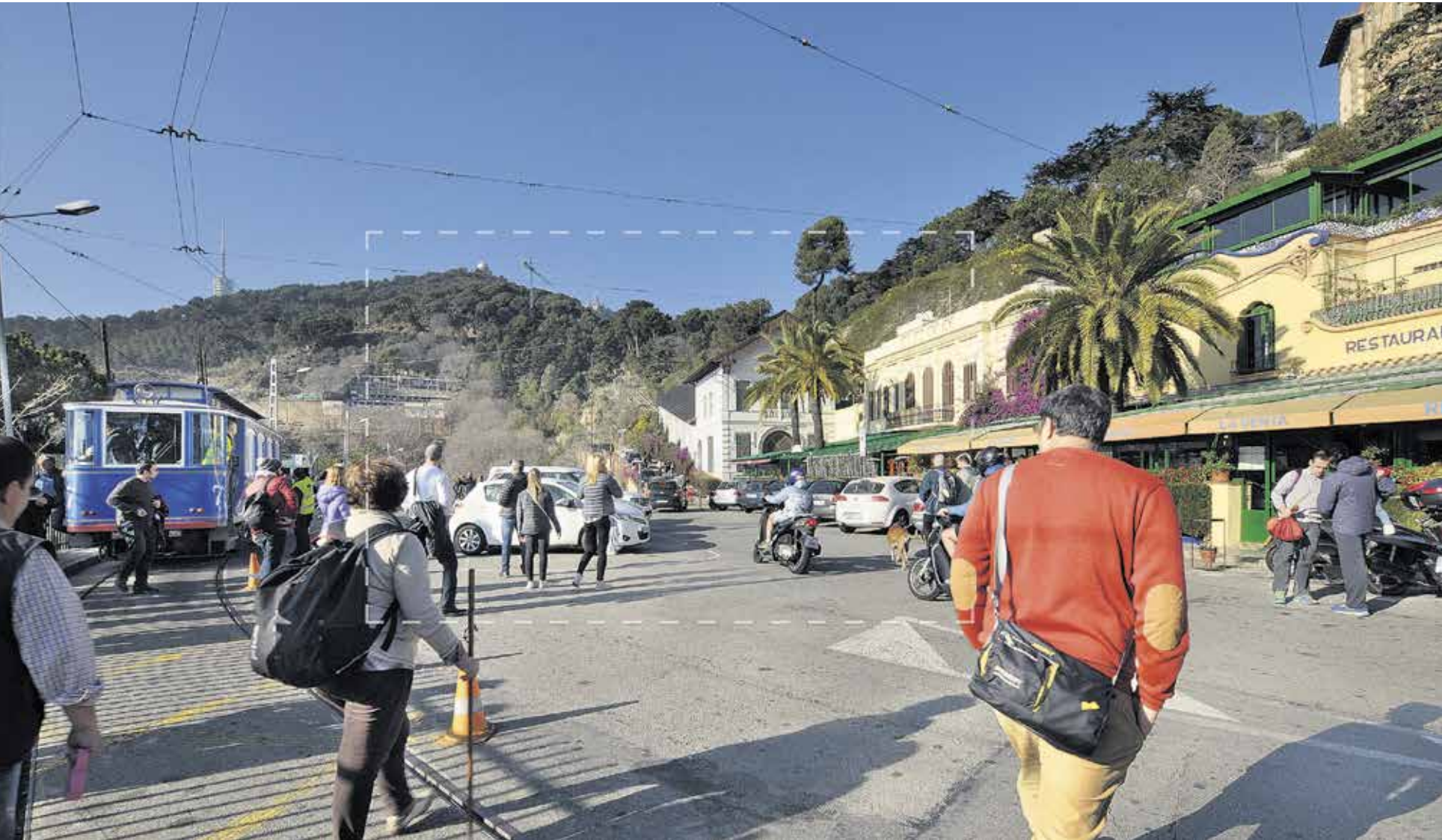
► Fotografia: J. Sardá; text: J. Mestre

L'any 1901 es va inaugurar el funicular del Tibidabo, que va quedar connectat a la ciutat, al mateix moment, pel Tramvia Blau. Va ser una iniciativa molt agosarada de Salvador Andreu, el doctor de les "pastilletes" contra la tos que tenia la casa i el laboratori al passeig de Sant Gervasi cantonada amb Folgueroles. Mitjançant l'empresa Tibidabo SA, on Andreu va reunir un selecte grup de grans empresaris de la ciutat (Arnús, Roviralta, Muntades, etc.), va dissenyar l'avinguda del Tibidabo on molts s'hi van fer grans torres, i el funicular que arribava fins al cim de Collserola. El motiu era donar l'oportunitat als barcelonins de tenir un accés fàcil fins a la muntanya on poder respirar aires més nets i saludables.

L'operació immobiliària era innovadora per l'època, ja que també va preveure al detall els sistemes de transport per arribar fins al Tibidabo, amb la creació d'una nova línia de tramvia i el famós funicular. Davant de l'estació, es va condicionar una àmplia esplanada que de seguida va tenir molt d'interès dels visitants: hi havia unes vistes excel·lents sobre la ciutat i també de la muntanya. Ben aviat, tal com mostra la postal de 1905, s'hi van establir restaurants amb terrassa, com l'Estevet, amb molta anomenada. En la fotografia actual, l'indret manté les mateixes característiques i s'ha preservat de l'especulació exagerada. Ara hi ha més bars i excel·lents restaurants, també amb terrasses, d'on es gaudeix vistes privilegiades de la ciutat.

Fotografia: Autor desconegut - Col·lecció Andreu Valldesperas

Fotografia: Javier Sardá

Centre
VETERINARI
Gaia

* Vàlid fins al 31/01/16

OFERTA DE NADAL

- 25% dte. en 1ª vacuna
- 15% dte. en microxip

Pl. Torre 2, 08006 BCN
931648525/640647704
Dl-Dv: 10-14h i 16-20h

Botiga especialitzada en tot tipus de labors, tenim teles, fils, accessoris, kits...
Donem classes de costura, punt de creu, patchwork a mà i a màquina, ganxet, mitja, llenceria, puntes de coixí, etc.

Es formen grups a partir de 6 alumnes en la tècnica que es demani.
Es pots venir encara que no se sàpiga cosir.

Provença, 256
Tel.: 93 488 27 94
Per a més informació:
info@punt dona.com
Botiga en línia:
www.punt dona.com

L'aforja, 26
Tel.: 93 215 91 37

Dona

SOTA TERRA

fins on tu vulguis amb FGC

I surt del túnel

TALLERS
teoricopràctics

No t'agrada viatjar en tren? Et fan por els espais tancats? Et paralitza anar per sota terra?
Vine als tallers teoricopràctics d'FGC.
Descobriràs tots els avantatges de viatjar en tren i superaràs la por d'anar per sota terra.

Més informació al web
www.fgc.cat/sotaterra

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

700 anys del naixement de Ramon Llull

Fotografia: Fernando Siles Weiger

► **Núria Pugès, Mariona Franquet, Jaume Busquets**
L'any 2015 s'ha celebrat els 700 anys de la mort de Ramon Llull (Mallorca 1232 o 1235 - 1316?), l'escriptor en llengua catalana que ha tingut més projecció en la història d'Europa. A la Llar Mossèn Lluís Vidal ho hem commemorat. La vida de Llull ha estat objecte de tota mena de distorsions i tergiversacions: heretge, foll, alquimista, cabalista, ermità, inculte, impostor, forjador de la llengua catalana, precursor del Renaixement... Però també cal dir que no va ser un frare sinó un laic casat i pare almenys de dos fills, tot i que a la seva vellesa va ingressar al tercer orde franciscà, integrat per laics.

Era un laic amb inquietuds espirituals, i de retop inquietuds intel·lectuals, com molta gent d'aquell temps, de condicions socials diverses. Molts laics amb aquestes inquietuds van accedir a un saber que fins llavors estava reservat als clergues, saber que s'escrivia en llatí però que es va haver de traduir a les llengües vernacles per la demanda dels laics, entre ells Ramon Llull i Francesc d'Assís. Llull mai va seguir estudis reglats, però decidit a dedicar la vida sencera a l'extensió de la fe, experimentà la necessitat d'adquirir una formació superior desenvolupant un sistema de saber propi i autònom. Ramon no estava tocat de l'ala: el seu propòsit era molt ambiciós: convertir als no cristians, aconseguir una cristiandat més evangèlica, i reformar l'Església d'acord amb la societat del seu temps. I fent un parèntesi, no podríem preguntar-nos si no és el mateix que hauríem de pretendre dels cristians del 2015?

A partir de Ramon Llull es va crear un corrent filosòfic i religiós de partidaris denominat lul·lisme, que estimularen la seva exaltació fins a la llegenda. Llull també va tenir adversaris, especialment entre els dominics, que crearen un corrent antil·l·ià. A més d'atacar-lo pel contingut de la seva obra, li atribuïren posicions heterodoxes a partir de textos falsament lul·lians sobre l'alquímia o la càbala. Aquesta confrontació ha distorsionat la percepció popular de la seva personalitat real i ha afectat negativament el seu procés de canoïtzació. Actualment és, eclesiàsticament, servent de Déu, encara que popularment sigui considerat i titulat com a beat.

Entre la seva obra destaquen títols com *el Llibre de l'Orde de Cavalleria*, *Llibre de les Bèsties* o *Lo romanç d'Evast e Blanquerna*. La Llar Mossèn Lluís Vidal s'ha afegit a la commemoració en diverses activitats al llarg de 2015.

Un conte de Nadal

El premi va ser pel conte “La figureta de pessebre”

► **Roser Diaz Martín**

La planta baixa del Casal de Can Castelló estava plena de gent i no s'hi cabia. El 17 de desembre dins l'entorn de la celebració del Nadal, es va fer l'entrega de premis al millor conte. Un mural de flors representant el número 25 (aniversari del casal) presidia l'acte. L'esperit de Nadal ho envaïa tot. Feia uns dies que es va tancar el lliurament d'obres a concurs. Eren contes, breus, però molt emotius. Reunien idees, sensacions, històries, totes entorn el Nadal. Aquesta vegada només es donà un premi, així que pel jurat no va ser gens fàcil. Després de molt deliberar, el premi va ser per Antonia Ferrer Ros amb un conte intimista: “La figureta del pessebre”. La il·lusió, el desig i la fantasia s'uneixen en l'obra guanyadora. Per uns instants retornem al ahir de la mà d'un llenyataire, figureta que serveix de pont entre els records i la realitat d'un amor perdut, perfectament ubicat en un paisatge llunyà, un capvespre de Nadal.

La figureta de pessebre

► **Antònia Ferrer Ros**

Quan començava el mes de desembre amb les seves nits tan llargues, tenia la sensació que el gel i la neu es feien els amos del poble. Els vidres quedaven eternament entelats i les plantes del meu petit jardí semblaven de cristall, dins meu també sentia una fredor que traspua una melangia. Pels carrers d'aquest petit poble de muntanya on jo feia de mestre hi passava tot el contrari, l'anar i venir de la gent feia que es comencés a sentir l'escalfor de l'esperit nadalenc. A l'escola es notava una excitació continguda, la canalla, començava a preparar les dècimes que enfilats a dalt de la cadira haurien de recitar en el dinar de Nadal. Quedaven amb els companys per anar al bosc a cercar molsa per al pessebre de la parròquia i vesp per guarir la casa, tot eren

Fotografia: Roser Diaz Martín

Antònia Ferrer, autora del conte premiat, i Patrícia Fàbregas, la directora de Can Castelló.

murmuris!

Malgrat que dins meu envejava les il·lusions d'aquests cors que, sense malícia, gaudien de la joia del naixement de Crist, jo havia de posar-me seriosa i fer-los tornar a la feina; venien les proves trimestrals i tot no podia ser festa. No feia pas tants anys que jo també havia gaudit d'aquesta joia. No feia pas tants anys que el Ferran i jo anàvem junts a la Fira de Santa Llúcia, a les escales de la catedral de Barcelona a cercar aquella figureta que ens faltava per completar el nostre pessebre. Aquell any va ser un llenyataire amb el seu farcell de branques seques carregat a l'esquena. Jo, aleshores també esperava les festes nadalenques amb il·lusió infantil però, de sobte, tot va canviar. En Ferran va marxar cap a Alemanya, li havien ofert una bona feina i no s'ho va pensar dues vegades, va fer la maleta i adéu-siau. Sempre vaig creure que era una excusa per trencar la nostra relació. Em vaig sentir molt sola i vaig sol·licitar aquesta plaça de mestra, en un poble ben lluny de la ciutat on havia estat tan feliç.

El Nadal ja era a prop, les classes ja havien acabat. El pessebre de la parròquia ja estava apunt, només faltava

posar l'infant Jesús, i per això calia esperar a la nit de Nadal. I la nit de Nadal va arribar. Després de la Missa del Gall, en què grans i petits vam resar i vam cantar nadesles com ara *El dimoni escuat*, *El Rabadà*, *El vint-i-cinc de desembre...* cançons de sempre que tothom sabia. Com cada any, l'alcalde em va convidar a casa seva a menjar els torrons i a beure un gotet de moscatell, mentre la mainada feien cagar el tió. Aquell any vaig refusar la convidada, preferia estar sola a casa per poder-me endinsar a les llunyanes nits de Nadal on la il·lusió infantil m'havia fet tan feliç. Amb una tassa de caldo de 'tetrabric' a la mà, vaig seure davant la xemeneia. Vaig quedar encisada contemplant el ball de les flames al so d'una música inexistent i de les espurnes que sortien dels troncs que cremaven. Vaig sentir un sobresalt en sentir uns cops a la porta del carrer, no esperava a ningú, i ni la nit, ni el fred convidaven a anar a fer visites.

— Qui hi ha? - vaig preguntar sense mourem de la còmoda butaca.
— Sóc jo! - es va sentir a l'altra banda de la porta.

Era una veu coneguda, semblava la d'en Ferran, però ... no, no podia ser. No sabia què fer. Vaig pensar que segurament m'havia quedat adormida que els records m'havien fet somiar i una branca moguda pel vent, havia colpejat la porta. Vaig posar la reixa davant la llar de foc, vaig tancar el llum i vaig pujar cap a la meua habitació. No podia dormir... i si realment algú havia trucat a la meua porta? Si així era segur que hi haurien petjades a la neu de l'entrada. Vaig baixar i mig vaig obrir la porta, no, no hi havia ningú... Ja anava a tancar quan de sobte el cor em va fer un bot, al vell mig de l'entrada hi havia una figureta de pessebre, un llenyataire amb el seu farcell de branques seques penjant a l'esquena; però el més estrany és que no hi havien petjades sobre la neu.

FEBRER

DIVENDRES 22, A LES 17:00 H
Espai de trobada, per a la reflexió i el diàleg: **La poesia**, amb M. Flotats
Centre Cívic Can Castelló

DISSABTE 23, A LA TARDA
Festa de Sant Ildefons. Concert de diverses corals i missa a les 20 h
Casal Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111

DIMECRES 27, A LES 17:30 H
Òpera: audició de **Elisir d'amore**, de Gaetano Donizetti. Presentació i comentaris de Josep Fibla.
Llar Mossèn Lluís Vidal

L'estimulació multisensorial

► **Roser Guerra**

A través dels sentits ens arriben tots els estímuls que connecten les persones amb el seu entorn. Els sentits afavoreixen la relació de les persones amb el seu medi, però també amb elles mateixes. Pels equips professionals és un repte constant el disseny d'activitats que potenciïn la connexió amb l'ambient que envolta les persones que pateixen algun tipus de malaltia neurodegenerativa i que a la vegada estimuli totes les capacitats cognitives. És per aquest motiu que des de la Fundació Uszheimer incloem l'estimulació multisensorial dins l'estimulació cognitiva que fem diàriament. Aquesta, té com objectiu principal incrementar la sensibilitat i discriminació a través de l'entrenament dels receptors sensorials. És una intervenció que proporciona estímuls sensorials agradables, en un ambient positiu i relaxat, als sentits primaris com són la vista, l'audició, el tacte, el gust i l'olfacte. En els casos de persones que pateixen Alzheimer hi ha la dificultat de percebre, comprendre o controlar habilitats psicomotrius. Tots aquests aspectes es poden millorar amb l'estimulació sensorial, degut a què està molt estretament relacionada amb el desenvolupament de l'activitat cerebral i dels processos cognitius. Quan la malaltia

arriba a un cert grau és difícil per la persona malalta comprendre el seu entorn i comunicar-se. Per això estímuls tant bàsics com un canvi de color, de formes, imatges en moviment... poden ajudar a conèixer més l'entorn de la persona i tenir la possibilitat d'escollir, millorant així la seva confiança, l'autocontrol, tot afavorint sempre la comunicació. L'estimulació sensorial també pot ser un bon instrument per la reminiscència, ja que

olors, sabors..., poden transportar la persona a moments del passat. La demència, en totes les seves formes, provoca l'alteració de les capacitats cognitives, conductuals i emocionals. L'estimulació sensorial permet abordar aquests tres aspectes. Si s'estimulen cada un dels cinc sentits es pot potenciar diferents capacitats i habilitats: L'olfacte a fi d'alertar a la persona i portar a la ment experiències gratificants. El tacte

per ajudar a la persona a sentir i discriminar el seu entorn. L'oïda fomenta l'habilitat per atendre vibracions i sons. La vista requereix ser estimulada per generar experiències comunicatives a través d'imatges amb significat, fet que fomenta la comunicació i que la persona generi consciència de si mateixa i de la seva relació amb els altres. Amb el gust s'evocuen respostes vinculades amb l'afecte, la motivació i les sensacions d'altres sentits, que permeten a la persona tenir consciència corporal i del seu jo. Tot plegat té unes conseqüències positives que incideixen en la qualitat de vida de la persona participant degut a què rep una estimulació que pot implicar millores en les seves capacitats cognitives i en definitiva, en el seu estat de salut.

Roser Guerra és educadora social
.....
Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13, 08022 BCN
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciuszzheimer.org
www.fundaciuszzheimer.org
<http://www.premisoletura.com>

La confianza es buena,
Bufete Aurum es mejor.

¿Tu empresa ha
concurado y
avalaste
personalmente?

Consulta a
BUFETE AURUM,
te diremos cuál es
la mejor opción

Tel. **935 212 360**
www.bufeteaurum.com

BUFETE AURUM
ABOGADOS Y ECONOMISTAS

arts i lletres

LA VOCAL DE LIS I ALTRES LLETRES
D'aventures amb José M. de Arquer

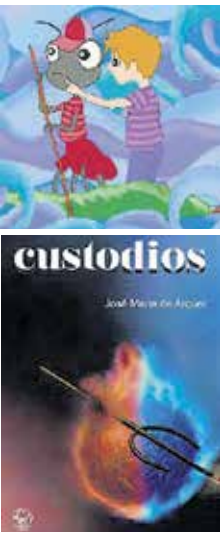
► **Jesús Mestre**

Imma Domènech, Sanda Palau i Laura de Caralt, editores de La Vocal de Lis, ens convoquen amb en José M. de Arquer i la Marián Seguí a l'agradable seu de l'editorial al passatge Arcàdia. En José M. és autor de la sèrie de contes infantils 'Pol Aventurer', dels quals s'han publicat quatre llibres a Aurifany (editorial que a partir d'ara gestiona La Vocal de Lis), i està a punt de publicar-se el cinquè on en Pol ens descobreix el món de les papallones. Marián, la parella d'en José M., és la il·lustradora dels contes i està desenvolupant un complicat sistema d'il·lustració per ordinador, que cada vegada dóna fruits més espectaculars: molt de color, molt moviment i molta precisió en els detalls. I ella hi posa molta passió i dedicació.

José M. de Arquer i Marián Seguí, a la seu de l'editorial La Vocal de Lis. A sota, il·lustració de Marián de Pol i la formiga, i coberta de Custodios.

‘Ens hem de donar una oportunitat amb La vocal de Lis’

En David i la Lis inicien un viatge trepidant per protegir un objecte sagrat que aquests éssers obscurs volen apropiari-se, de vegades amb l'ajuda dels terribles frumetaris, les seves bèsties de caça. La novel·la, de gairebé 450 pàgines, té molta acció i, en alguns moments, fa por de veritat! L'autor utilitza, de vegades, experiències que ha viscut i situa dins de la trama de la novel·la. Part de l'acció passa al Port de la Selva, una zona que José M. coneix molt bé, ja que hi estueja. Els protagonistes són nois i noies que no tenen cap do en especial —en contrast amb altres novel·les d'aventures juvenils on els protagonistes tenen poders extraordinaris— i això els fa més pròxims, molt humans, cosa que permet al lector d'identificar-s'hi fàcilment. Els herois de *Custodios* tenen un gran esperit de lluita i de col·laboració entre ells, i això és el que els dóna força i els ajuda a superar totes les dificultats i configurar el seu propi món. La primera edició de *Custodios* no és d'Aurifany, però quan l'Imma va llegir la novel·la, va voler portar-la a l'editorial. I això que, en alguns moments de la lectura, va arribar a passar por. Però la novel·la és trepidant i les aventures dels nois i noies són apassionants! A més, té excel·lents referències als blocs i a les pàgines literàries d'internet.

L'HOME DE MONTEROLS
Farró West (2)

► **Jordi Quer**

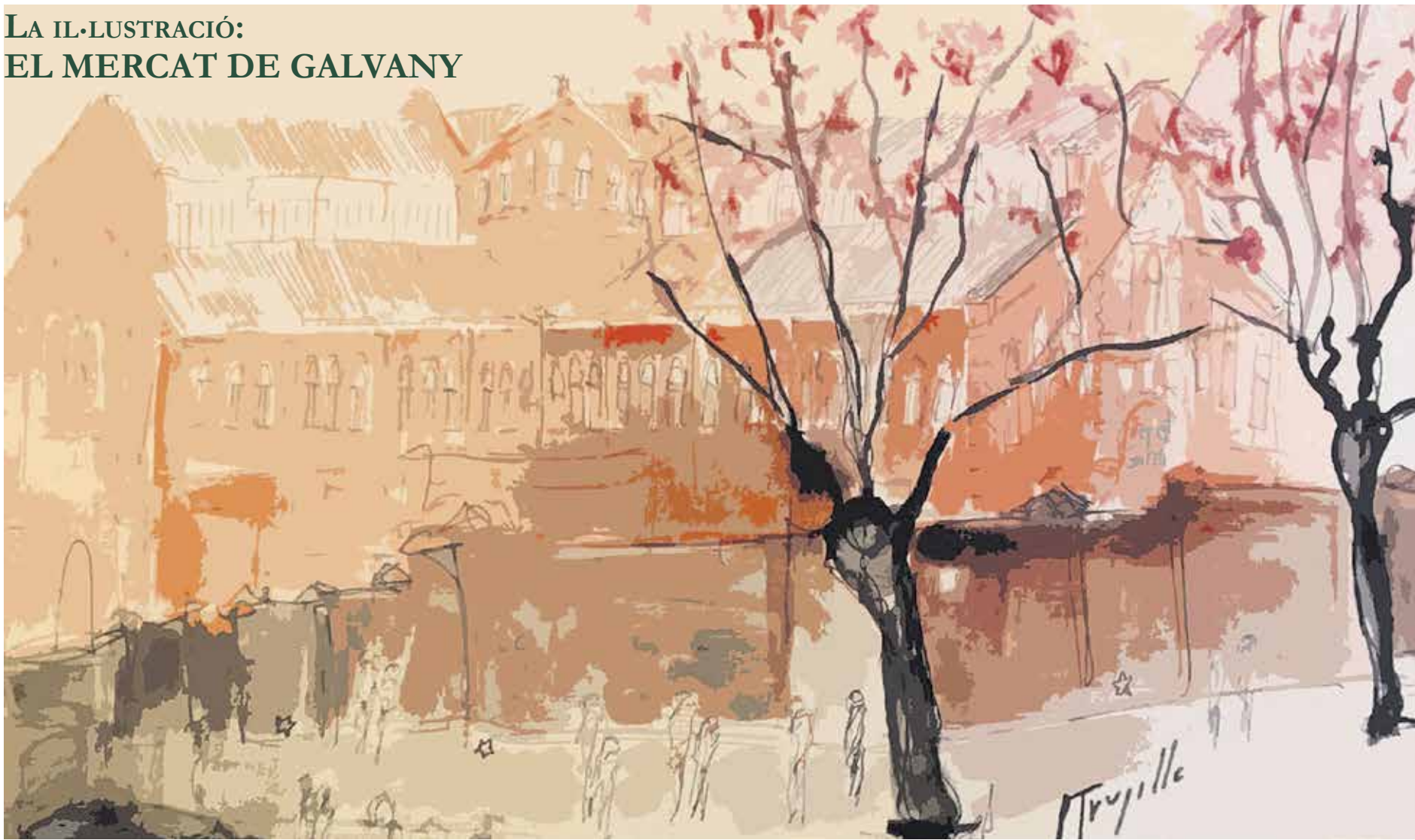
Vaig enfundar el revòlver —encara fumejava— i vaig sortir rabent del Saloon Bar Pepeta. Un dolor intens va rabejar-se amb el meu estómac. Vaig posar els dits sota el ponxo. Van emergir-ne ensangonats. Merda, m'havien ferit. Vaig caminar pel carrer Saragossa. Les portelles del Saloon van grinyolar. Si m'estaven seguint, no arribaria gaire lluny en aquell estat. Vaig agafar el carrer Francolí. Una porta de vidre va obrir-se. Vaig traspasar-la. La porta va tancar-se de cop. Un home, després de córrer-hi el forrellat, va posar-me la mà a la boca i va fer un gest perquè callés. Uns individus armats amb rifles van passar tot seguit pel carrer. Quan van allunyar-se, l'home va conduir-me a una cadira que tenia enfront un mirall de grans dimensions i va posar música a tot volum. Vaig observar-me a l'espill. La sang no havia amarat el ponxo. Es tractava d'una ferida superficial. L'home, que duia bigoti i el cabell recollit amb una cua, va situar-se rere la cadira i va somriure d'orella a orella: «Quin tallat vols que et faci? Curtet de les vores i tupè?». Tot just assentir amb el cap, va fer voleiar un peça de roba blanca, que va cordar al meu coll, i va agafar unes estisores i una pinta d'un prestatge on brillava la fulla d'una navalla d'afaitar. Mentre flocs del meu cabell es precipitaven al terra, vaig fixar-me en el lloc. L'estàtua d'una verge, de mida real, es trobava al costat del mirall. Hi havia multitud d'objectes a les parets, entre els quals la imatge de l'home tocant la guitarra amb el cabell deixat anar. «El primer cop que véns a la Perrockia, oi?» —va comentar aturant el moviment de les tisores. «Em presento —va dir fent una reverència—: sóc Perrocker, perruquer i rocker, dos en uno. Cantautor? Plastaautor? Freakiautor? *Tú decides. Los pijos me tienen por un punkie y los punkies me tienen por un pijo.*» Va oir-se un truc a la porta. Uns homes van entrar al local i van seure en cadires que hi havia per aquí i per allà. «A més de tallar-hi el cabell, aquí gravo els meus discos i hi fem activitats culturals, ja saps, per dinamitzar el barri. Avui no t'ho pots perdre: presentem un videoclip que hem produït amb el meu col·lega El Sobrino del Diabolo i tocarem unes cançons.» A la vegada que els vinguts de nou li parlaven i li feien bromes, Perrocker va moure frenèticament les tisores al voltant del meu cap. «Voilà, ja està!», va exclamar al cap d'uns minuts. Llavors va agafar un pot que disposava d'un aspersor i va ruixar el meu cabell. «Et batejo com a perrockià. A partir d'ara difondràs la Perrockia al món sencer!»

Jordi Quer és escriptor

arts i lletres

LA IL·LUSTRACIÓ:
EL MERCAT DE GALVANY

Il·lustració de Patricia Trujillo - Atelier de Sant Gervasi

CENTRE TERAPÈUTIC GINKO'S
La Esencia de la Acupuntura

► **Mª Jesús Ruiz**

Al acabar mis estudios de diplomada en enfermería, trabajé durante diez años como responsable de planta en una clínica.

En aquellos tiempos no había tantas comodidades como hoy en día y las 12 horas del turno de trabajo eran muy intensas. Empecé a tener problemas de salud como dolor de espalda, alergias, etc. Un buen día me decidí a visitar al Acupuntor de las consultas externas de la clínica. Mi reacción de mejoría a las diferentes dolencias fue tan espectacular que decidí ponerme a estudiar Medicina Tradicional China, dándome cuenta de que prefería estudiar cómo sanar y mantener la salud más que tratar enfermedades. Me considero una “entrenadora de la salud” al compartir con los pacientes todo lo referente a encontrarse bien, basándome en experiencias personales. He logrado que mi botiquín sean las agujas y los medicamentos homeopáticos o los productos naturales, acompañados de una alimentación sana, ejercicio físico y meditación. Eso no quita que en alguna ocasión se tenga que tomar algún antibiótico. Vivimos situaciones que implican un constante proceso de cambio, por lo tanto hemos de aprender a liberarnos de creencias y de pensamientos negativos. Mirar el presente, disfrutar de lo que tenemos, fijarnos en las cosas buenas de todos, vivir en paz y en calma con nosotros mismos es la forma de alimentar la salud y la alegría. Dedicar un rato cada día a nuestra persona, es lo que nos dará mayor satisfacción.

Quando hacemos bien las cosas hay alegría y satisfacción, vale la pena que este mundo cambie empezando por uno mismo. Si cada uno se despierta, aprecia todo lo que tiene y hace con entusiasmo lo que toca, la felicidad se expande hacia todos. Hay dos cosas que hemos de tener en cuenta cuando decidimos seguir un tratamiento de acupuntura: 1. Querer sanarnos 2. Tener confianza en el terapeuta y ser sincero con uno mismo, para poder explicar todo lo que sentimos. Todo el cuerpo está conectado. Al observar nuestra forma de interpretar la vida, los pensamientos, la postura, lo que comemos, el tono de voz o nuestro modo de dormir podemos conocer el estado energético. Con el tratamiento recobramos nuestra energía vital, para que seamos más conscientes de lo que tenemos que mejorar en el día a día y así obtener un estado de ánimo mejor para restablecer nuestro nivel óptimo de salud. Los tratamientos se trabajan a nivel energético. La prevención es importante. Cuando el malestar se inicia, lo mejor es tratarlo cuanto antes para solucionarlo de forma más rápida. Cuando dejamos que el malestar se alargue, provocamos que se vuelva crónico y con tendencia a repercutir en otros órganos. Por lo tanto, al empezar un tratamiento, se aconseja realizar una sesión de acupuntura por semana y según se vaya mejorando, se pueden ir espaciando las visitas cada 15 ó 20 días. Ésta es una forma muy buena de mantenerse, hasta mejorar del todo.

1 classe gratis portant aquest anunci

El camí de la salut

Classes de Chi Kung i Meditació
Tractaments d'Acupuntura
Fisioteràpia i Osteopatia
Serveis d'Infermeria

c/ Sant Gervasi de Cassoles, n° 29
Barcelona 93 4 18 27 43

ginkgosbcn@gmail.com
www.ginkgosbcn.es

"Escrius?
Que el teu talent no quedi en paper mullat"

"¿Escribes?
Que tus palabras no se las lleve el viento"

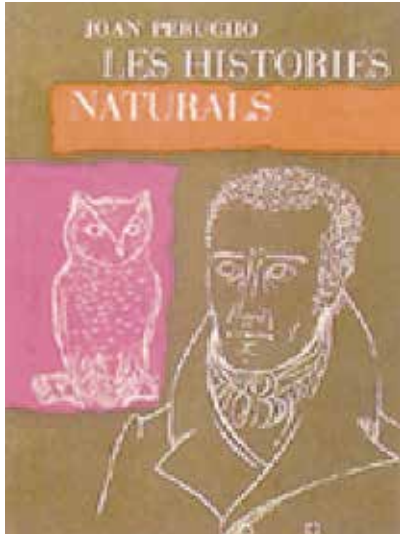

carrer Balmes 179
(Passatge Arcàdia, local 10)
93 463 74 94
editorial@lavocaldelis.com

arts i lletres

Joan Perucho: Les històries (sobre)naturals

► **Marina Barraso**
Joan Perucho va publicar el 1960, en el moment més àlgid de la seva carrera literària, *Les històries naturals*, la seva novel·la més coneguda. Ambientada en el segle XIX, durant la primera guerra carlina, s'hi relata la història d'Antoni de Montpalau (personatge basat en Antoni de Capmany i de Montpalau), un naturalista barceloní, il·lustrat i liberal obsessionat amb l'ordre i la classificació de les espècies. L'aventura explica el viatge del naturalista i els seus companys cap al Baix Camp, a la recerca d'Onofre de Dip, cavaller del rei en Jaume convertit en vampir per un malefici i que ha causat diverses morts a Pradip. Durant el periple, Antoni de Montpalau coneixerà el general carlí Cabrera, amb qui establirà una curiosa amistat, i a Agnès, la seva futura esposa. *Les històries naturals* constitueix la culminació de la prosa de Perucho, on l'escriptor desenvolupa el seu propi realisme màgic, tot dotant d'ironia i humor la visió científica dels misteris del món fantàstic. La poesia, que havia centrat l'interès de Perucho durant els seus primers anys de joventut, adopta en *Les històries naturals*, un rol secundari. El viatge com a mitjà de recerca personal, el misteri, els valors espirituals, el relativisme o el pas dels temps són alguns dels temes que Perucho aborda en la seva obra i que l'apropen a la gran novel·la europea de l'època. En aquesta barreja de ciència i ficció, també hi té un paper rellevant el militarisme i la història. Fins i tot, alguns analistes observen certs paral·lelismes entre la Primera Guerra carlina (context històric de la novel·la) i la Guerra Civil espanyola, que va marcar fortament el caràcter de Perucho. De fet, l'origen de l'atracció de Perucho per la fantasia i els fenòmens sobrenaturals sembla que es podria trobar, en part, en el terror i la incertesa de

la guerra que li va tocar viure al final de la seva adolescència. Joan Perucho, que compaginava la seva feina de jutge amb la literatura i el periodisme, tingué un estret lligam amb figures destacades del món artístic, com Joan Miró i Salvador Espriu, de qui va rebre una notable influència. També va ser proper a Joan Ponç i Antoni Tàpies, col·laboradors de la revista Dau al Set, amb seu a la plaça Molina, a Sant Gervasi, tot i que, a diferència d'ells, Perucho defensava un art refinat i esteticista enfront del compromís social i polític. Perucho es considerava un amant de la vida. Formava part de la intel·lectualitat catalana de mitjans del segle XX i sabia mesclar amb domini en les seves obres literàries el seu esperit curiós, entusiasta i irònic amb un extens coneixement cultural i històric. Expressava, per sobre de tot, el seu desig de singularitzar-se en la societat i de crear ambients exquisits, mons imaginaris i enigmàtics on establir-se. I és que... “el misteri perdurará per sempre i això em fa la vida suportable”¹.

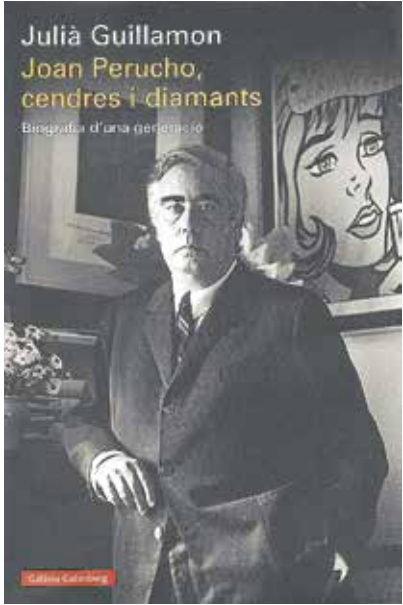
1 *El misteri. Poesia 1947-1973*. Joan Perucho. Edicions 62, Barcelona, 1978

Coberta de la primera edició de Les històries naturals, de 1960, amb disseny d'Erwin Bechtold. A sota, coberta de la monumental biografia de Julià Guillemon, que també és un assaig apassionant de la vida cultural catalana des de 1940.

El viatge com a mitjà de recerca personal, el misteri, els valors espirituals, el relativisme o el pas dels temps són alguns dels temes que Perucho aborda en la seva obra

El Putxet, Perucho, els poetes i la narrativa fantàstica

► **Jesús Mestre**
Figurar entre els sis únics escriptors en català del segle XX escollits per Harold Bloom en el seu *El Cànon Occidental*, no és cosa de broma: et situa com a un autor de projecció mundial. I Joan Perucho, per les seves *Històries naturals*, és un d'ells, juntament amb quatre poetes: Carles Riba, J.V. Foix, Pere Gimferrer i Salvador Espriu; l'escriptor ra restant és Mercè Rodoreda, per *La plaça del Diamant*¹. Així, a part de ser un escriptor reconegut arreu del món, Joan Perucho va fer unes profundes arrels a Sant Gervasi, tal com es desprèn del magnífic assaig de Julià Guillemon, *Joan Perucho, cendres i diamants. Biografia d'una generació*². Perucho va néixer el 1920 a Gràcia, al carrer Ramon y Cajal, i el seu pare tenia una gran botiga de teixits a la cantonada amb Torrent de l'Olla. La mare, aficionada al teatre, l'havia portat sovint a la sala del Coliseu Pompeia, a la Travessera, i també tenia amics que vivien al Putxet, on els estius feien revetlles com les que descriu Elvira Farreas a *El Putxet. Memòries d'un paradís perdut*, llibre amb pròleg de Perucho.

Tres anys després de casar-se amb M. Lluïsa Cortés, el 1952 el matrimoni es va establir en un pis de l'avinguda de la República Argentina gairebé a la cantonada amb Craywinckel. Va ser la seva casa de tota la vida i on va anar col·leccionant tota mena d'andròmines que comprava a antiquaris i drapaires, llibres i obres d'art. Molt a prop vivien grans poetes: en Carles Riba, amb qui va tenir molta amistat, Caterina Arderiu, Marià Manent i Jaume Bofill i Ferro. Durant els primers anys al Putxet, va rebre visites de Josep Palau i Fabre i de Salvador Espriu, amb qui també hi havia amistat. I no gaire lluny, també al barri, vivien altres escriptors i artistes com Josep Mompou, Albert Ràfols Casamada i Maria Girona, o Olga Sacharoff, entre altres. Des dels anys quaranta, com a crític d'art, havia mantingut contactes regulars amb Joan Miró i els principals pintors avantguardistes, sobretot amb Antoni Tàpies, però també amb la gent que formaven el grup de Dau al Set, ubicats a plaça Molina, com Modest Cuixart, Joan Ponç, Joan Brossa o Juan Eduardo Cirlot, alguns d'ells residents al barri. Com evidència Guillemon, el poc reconeixement que va tenir Perucho entre les elits intel·lectuals catalanes el van portar a què s'anés tancant. Un bon exemple són les entrevistes que Baltasar Porcel i Montserrat Roig, ja en època democràtica, li van fer, a la casa de la República Argentina que descriuen amb detall, amb la seva impressionant col·lecció d'obres d'arts i llibres de bibliògraf. Perucho, per una banda, es va avançar al seu temps en les primeres novel·les fantàstiques, però per l'altre, no va saber agafar el tren de la vida cultural catalana de finals de segle.

1 Harold Bloom; *El Cànon Occidental*, Columna, Barcelona 1995, p. 583
2 Julià Guillemon, *Joan Perucho, cendres i diamants. Biografia d'una generació*, Galàxia Gutenberg, 2015, 724 pp.

SUCS VERDS

De varietats de suc s'hi ha tantes com els nostres gustos i imaginació es proporioni, només tenint en compte la quantitat òptima per persona és suficient per saber preparar aquests supersucs, una peça de fruita, una branca o manat petit d'hortalissa, una cullerada d'un o dos superaliments (progressivament des de la cullereta de cafè fins a la sopera), aigua mineral, tot i que la més recomanables es la de coco o alguna llet vegetal, i opcionalment un endolcidor, com l'estèvia, mel o sucre de coco. A l'hora de prendre'ls es poden colar o prendre amb tota la polpa, qüestió de gustos.

Elaboració general:
Rentarem bé tots els ingredients, els escorrerem i pelarem, a continuació tallarem, i triturarem tots els ingredient escollits amb l'ajuda batedora, liquadora o amb l'extractor de suc en fred. Tot seguit prendre's el suc de seguida per evitar l'oxidació i per tant evitar la pèrdua de nutrients.

Ingredients per a 2 suc:
Suc de 3 taronges
½ poma pelada
1 plàtan
Suc de ½ llimona
1 fulla de bleda
1 grapatet de germinat de blat o d'ordi
Aquest suc ens aportarà gran quantitat de vitamines, minerals, antioxidants, poques calories però molta energia, fibra i proteïnes.

Ingredients:
1 cogombre
1 branca d'api
1 culleradeta de cafè de gíngebre rallat
1 branca de menta
2 tiges de fonoll
1 cullerada de suc de llimona
1 gotet d'aigua (opcional)
La incorporació de la menta ens aportarà aroma i gran quantitat de clorofil·la, un gran desintoxicant de la sang.

Ingredients:
1 poma
1 branca d'api
½ cogombre
Suc de ½ llimona
2 grapatets d'espínacs frescos
4 branquetes de julivert
1 culleradeta de cafè gíngebre rallat
1 cullerada de pol·len
1 gotet d'aigua

Ingredients:
4 pastanagues
1 tros bròquil
1 cogombre
1 branca d'api

Suc d'1 llimona
1 cullerada de sèsam

Ingredients:
1 poma
1 cogombre
1 branca d'api
1 fulla de colverda (*kale*)
1 cullerada de llavors de xia
1 culleradeta de cafè de canyella
1 cullerada de maca o de lúcum a en pols
1 gotet d'aigua (opcional)
1 fulla d'estèvia (opcional)

Depuratiu i pura energia:
1 branca d'api
Suc d'1 llimona
1 culleradeta de cafè de gíngebre rallat
1 grapat d'espínacs frescos
2 pomes
2 branquetes de julivert
1 cogombre
1 gotet d'aigua (opcional)
Còctel de vitamines, oxigenador de la sang, a més regula el trànsit intestinal

Fibra dietètica:
1 bon grapat d'espínacs frescos
1 cogombre
1 branca d'api
2 pomes
Suc d'1 llimona
1 gotet d'aigua
Estèvia al gust (opcional)

Un gran antioxidant:
1 got de nabius o de fruits vermells frescos
Suc d'1 llimona
1 got de llet vegetal o d'aigua de coco
1 grapatet de germinat de blat

DETOX POST NADAL

► **Blai Pérez**

Sabem que menjar fruita i verdura és molt important per la nostra salut, i si són en cru millor que millor. Per això, aprofitant que venim dels excessos de les festes de Nadal, convindria fer una mica de neteja de l'organisme, i que millor que de forma fàcil, ràpida i sana? Per això els 'sucs verds' són la manera d'aprofitar vitamines, minerals i antioxidants al 100%, és una manera idònia per absorbir-ne els micronutrients, aigua i fibra tant necessaris per una bona qualitat de vida. Tant és així, que els suc s'absorbeixen de fruita i verdura crua, ens oxigenen la sang, hidraten, desintoxiquen, ens donen energia, alcalinitzen el ph de la sang, regulen el trànsit intestinal retarden l'envelliment, són un remei excel·lent per moltes malalties com el colesterol, migranyes, gota, artritis, depressió, reforcen la salut de la nostra pell, etc. Aquests suc s, que cada dia estan més de moda per la gran quantitat de beneficis, tenen un efecte molt depuratiu al ser rics en clorofil·la, fet que oxigena, neteja i purifica la sang. I són un xut d'energia que ens manté amb vitalitat durant tota la jornada, ja que no requereixen pràcticament digestió, perquè s'absorbeixen els nutrients gairebé d'immediat. Per aquest motiu, el millor moment per prendre-se'ls és pel matí, són els millor substituït del cafè ja que el sistema digestiu està buit i està 100% receptiu. El suc o batut verd es compon de: fruites fresques i de temporada com les pomes, pinya, magranes, gerds, etc., o seques com les baies de goji, dàtils, nous, etc., d'hortalisses de fulla verda, també fresques i de temporada, com l'api, espínacs, bledes, col verda o arissada (*kale*), escarola, te verd, etc. També són importants els superaliments, com poden ser el pol·len, llevat de cervesa, pols d'espíulina, de cacau, cúrcuma, gíngebre, clorèl·la, lúcum a germinats, llavors de lli, de xia, bolets com el xiitake, herbes aromàtiques, etc. Que els gaudiu molt!

Mercat de Sant Gervasi

Menja bé, menja sa,
menja del nostre mercat!

AVIRAM
Aviram La Moreneta
Aviram i ous Marisa

BAR
Bar Cafeteria El Mercat

CANSALADERIES
Barbany
Moniberic
Ginés i Loli

CARNISSERIES
Carnisseria Farran
Carnisseria Fernando
Carns Selectes Vicky

FRUITES I VERDURES
Fruites i verdures
Alcalà
Carles i Susi

Fruites i verd. Salcedo
La Selecta

LLEGUMS
Llegums Sumarroca

PASTA FRESCA
Farina Pasta Fresca

PEIXATERIES
Peix de platja César

Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé

PESCA SALADA
La Bacallaneria de
Sant Gervasi

QUEVIURES
Alimentació Sant
Gervasi

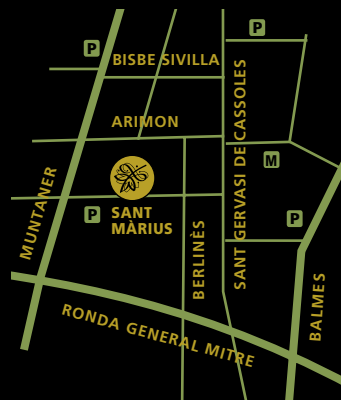

Cuina d'avui, cuina de sempre.

LA FONDA
DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sopar per a grups, consultar.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona - T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

pels petits de casa

Dita

A l'hivern,
el millor amic
és un bon abric!

Pensa cinc maneres
d'escalfar-te
quan fa fred.

LA SENYORA HAC I LES SEVES AMIGUES
VAN A LA RUA DE CARNAVAL

LA SENYORA HAC I LES SEVES AMIGUES VAN A LA RUA I ES TROBEN UN SENYOR LLARG I PRIM DISFRESSAT AMB UN BARRET DE COPA.

—HOLA —LI DIU LA SENYORA O.

—HOLA! —CONTESTA EL SENYOR DEL BARRET DE COPA.

—I TU QUI ETS? —LI PREGUNTA LA SENYORA HAC.

—JO SÓC EL SIGNE D’ADMIRACIÓ! —CONTESTA ELL.

—I QUIN SO FAS TU TOT SOL? —LI PREGUNTAR LA SENYORA A.

—SOL NO FAIG CAP SO, PERÒ FAIG QUE TOT EL QUE PORTO
AL DAVANT SIGUIN MÉS SORPRENENT, MÉS ALEGRE,
MÉS FORT I MÉS BRILLANT!!! —RESPON EUFÒRIC!

—AH! DONCS VINE AMB NOSALTRES QUE AIXÍ QUAN SALUDEM
ENS SENTIRAN MOLT MILLOR! —EXCLAMA LA SENYORA ELA.

D’AQUESTA MANERA LA SENYORA HAC, LA SENYORA O, LA SENYORA ELA
I LA SENYORA A HAN FET UN NOU AMIC, EL SIGNE D’ADMIRACIÓ!!!

Observa

Hi ha dues gorres iguals.
Troba-les!

Carneistoltes quinze voltes i Nadal de mes en mes, tots els dies fossin festa, la quaresma mai vingués!

M’ho poso al cap

Ordena les paraules i completa la graella.

PACELL C _ _ _ _ L

ROGRA G _ _ _ A

TRABRE B _ _ _ _ T

BRATINERA B _ _ _ _ _ A

NIBOA B _ _ _ A

FÒICA C _ _ _ A

SCAC C _ _ C

TACXUPA C _ _ _ _ _ A

Il·lustració: Gràcia Farràs Ribas

música i espectacles

EL FARISTOL
The Ties That Bind, la luxosa caixa del The River de Bruce Springsteen i la E Street Band

► **Eduard Sant Chalois**
Com és costum aquests darrers anys, aprofitant les festes de Nadal, llegendes de la música i les seves corresponents discogràfiques es dediquen a publicar edicions luxoses de grans obres de l'artista en qüestió fent les delícies dels seus fans. Aquestes capses luxoses no només contenen el disc original remasteritzat sinó també l'afegit de material inèdit ja sigui en forma de CD amb temes descartats, DVD i llibres amb recull de fotografies.

Fidel a anteriors propostes del mateix estil, el passat 4 de desembre, Bruce Springsteen i la seva discogràfica, Columbia, van treure a la llum *The Ties That Bind, The River Collection*, la molt anhelada caixa especial sobre *The River*. *The River* va suposar la culminació de la seva trilogia gloriosa formada conjuntament amb *Born To Run* (1975) i *Darkness On The Edge Of Town* (1978)

La primera edició va ser l'any 1980, per tant, ens trobem amb un Springsteen amb 30 anys, per molts l'inici de l'edat adulta. Aquest fet el porta a reflexionar sobre l'inici de la maduresa, les pèr-

dues de la joventut i éssers estimats així com retrats de la gent real vivint en uns Estats Units en recessió que culminarà amb la pujada a la Casa Blanca de Ronald Reagan. Tots aquests pensaments i reflexions formen part dels eixos centrals de les composicions d'aquest període i que perfectament ens ho reflecteix aquesta luxosa edició. La capsa està formada per 4 CD, 3 DVD i un llibre luxós de tapa dura que conté 148 fotografies ja sigui del procés de creació del disc així com la seva triomfal "The River Tour" que va suposar, entre altres, el seu debut a Barcelona, un mític i recordat 21 d'abril del 1981 a l'antic Palau d'Esports del carrer Lleida.

El contingut dels dos primers CD és

evident: la versió definitiva de *The River*. El tercer CD és la publicació, per fi de manera oficial, del treball *The Ties That Bind* que a darrera hora el mateix Boss va decidir tirar enrere la publicació però que a la llarga va servir com la llavor pel *The River*. I per últim, el darrer CD correspon a *outtakes* (temes enregistrats descartats pel Boss) en el qual un pot apreciar l'estat de gràcia en què es trobaven tant ell com l'E Street Band.

Hi trobem, per exemple, joies sorprenents com *Stray Bullet* i *tours de force* com *Roulette*. Respecte als tres DVD, dos corresponen a l'explosiu concert a l'Arizona State University Activity Center, de Tempe, celebrat tot just l'endemà que Reagan fos escollit president. I per últim, un documental d'una hora de durada on el Boss en persona fa un extens repàs a tot el procés d'elaboració d'aquesta joia musical.

Si sou seguidors de Springsteen i en especial de *The River*, ja podeu estar segurs que aquesta luxosa edició la gaudireu profundament. Això sí, el seu preu un pèl massa elevat (100 €), pot fer enrere a molts possibles compradors.

Pau Donés a Luz de Gas

Fotografia: Tito Baraldes

Jarabe de Palo va esgotar les entrades dels concerts benèfics del 20 i 22 de desembre a Luz de Gas, per recaptar fons en la lluita contra el càncer. Pau Donés, cantant de grup, està lluitant contra aquesta malaltia des del passat mes d'agost. Quatre mesos després, el vocalista torna a pujar a l'escenari de forma puntual i per una causa molt concreta: recollir fons per al desenvolupament del MoTriColor, estudi científic a escala europea destinat a l'avanç de tres noves estratègies terapèutiques per a pacients amb càncer colorectal metastàtic, i entre elles un nou tractament dirigit a pacients amb mutació BRAF, com és el cas d'en Pau. També va ser un pas important en la seva campanya personal de desestigmatització del càncer, problema que afecta tant als qui ho pateixen com als qui ho viuen en terceres persones. En el concert, en Pau va estar rodejat de metges, infermeres i malalts de càncer que, de molt bon rotllo, van compartir la vetllada musical amb els assistents, amb molt de 'jarabe' guaridor.

eltrasteroverde

Sarrià - Sant Gervasi

ÚLTIMS TRASTERS A SARRIÀ-SANT GERVASI

LLOGUER DE TRASTERS

680337901 / 615348361

- Accés flexible les 24 hores del dia els 365 dies de l'any.
- Lloga l'espai i el temps que sigui necessari.
- Sistema de seguretat per a la seva tranquil·litat (càmeres de control d'accés, etc.)
- Zona de càrrega i descàrrega a l'interior.
- Seguro d'incendi i robatori.

www.eltrasteroverde.com

C/ Brusi, 102-104

C/ Legalitat, 39

C/ Cardenal Vives i Tuto, 57

C/ Sant Gervasi de Cassoles, 101

C/ Pàdua, 82

contraportada: gent del barri

Lluís Arboix, president d'una associació que fa 40 anys

'El barri necessita un teatre i un altre centre cívic'

► M. Antònia Font Fernández

Lluís Arboix pràcticament no necessita presentació, però encara que sigui per no quedar com una impresentable (valgui el joc de paraules), us el situo: és el president de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi. Sense més preàmbuls, doncs, deixem-lo parlar.

Vostè fa molts anys que treballa per Sant Gervasi. Hi ha viscut sempre?

No. Jo vaig néixer al Poble-Sec i hi vaig viure fins al 1966, quan em vaig casar i em vaig mudar al carrer de Sant Gervasi de Cassoles. Més tard vam marxar a un pis més gran, però a pocs metres, a la plaça de Frederic Soler.

Com va arribar al món associatiu?

Va ser a l'època en què es formava l'escultisme a Catalunya. Això era el 1955, i vaig ser el que ara en diríem monitor (aleshores en deien caps) fins als 33 anys, juntament amb el Jordi Porta (fins fa poc, president de l'Òmnium).

I després?

Després vaig estar una època molt ocupat amb la meua professió, director d'una multinacional. Vaig ser dels primers a entrar al sector informàtic: parlo de l'època en què no trobaves cap ordinador que costés menys de 100 milions de pessetes; i el software podia valer 34 milions. Ara bé, jo no era tècnic ni dissenyava programes, sinó que estava a l'àrea executiva. També he fet força conferències. I ara fa 10 anys que estic jubilat.

Expliqui'ns com funciona l'Associació de Veïns de Sant Gervasi.

L'Associació es va fundar l'any 1975, però jo hi vaig entrar cap al 1990, amb temporades més intenses que d'altres, fins que fa 8 o 9 anys em van proposar d'entrar a la junta (primer com a tresorer i després com a president). No és una associació en què el president ho fa tot, sinó que funcionem com una empresa i seguim tenim un organigrama, que s'estructura en tres grans eixos: la junta directiva, la junta ampliada i els socis en general. A la junta di-

rectiva hi treballem 12 persones, les suficients perquè cadascuna s'encarregui d'alguna tasca específica però puguem coordinar-nos. Jo, per exemple, els dilluns vaig a la comissió de seguiment dels barris. Aleshores, cada setmana fem una reunió el grup executiu, és a dir, el president, el vicepresident i el tresorer; i cada mes tenim una junta general. També hem fixat una junta ampliada, que fem cada dos mesos, per introduir gent nova a l'Associació, i assignem responsabilitats als socis nous, com ara encarregar-se de la cavalcada de Sant Medir o anar a plens. Cal matisar, de tota manera, que no som un grup polititzat, sinó qualificat: hi ha advocats, enginyers, arquitectes... En aquest aspecte tenim un bon llistó.

Quants socis sou en total?

De socis no en som gaires: som uns 125. Però és clar, tenir totes aquestes persones ocupades és impossible. Val a dir que quan es va fundar l'Associació, el 1975, l'àmbit abraçava tot Sant Gervasi de Cassoles i hi va arribar a haver 1.000 socis. Recordem que era una època d'eufòria associacionista... Després, amb molt bon criteri, l'Ajuntament va constatar que era més factible que ens agrupéssim en associacions més petites, encara més locals, i des d'aleshores estem dividits en cinc associacions: Putxet, Galvany, Farró, Sant Gervasi Sud i Sant Gervasi - Bonanova. Ara bé, l'error va ser creure que la gent aniria passant a les altres associacions, i excepte la nostra, la resta han quedat molt reduïdes.

Ara us reuniu a Vil·la Florida. Abans de tenir aquest equipament, però, on us trobàveu?

Quan vaig entrar, el 1975, estàvem al carrer de Vilaròs, al costat de la plaça de Frederic Soler: allà on ara hi ha aquell edifici nou, hi havia unes cases baixes pràcticament en runes. L'Ajuntament havia cedit aquells espais a l'Associació, però no sé de qui eren. A la llarga, aquelles cases es van vendre i ens vam instal·lar al carrer de Bertran, allà on ara alguns anem a votar. Disposàvem d'una planta baixa i uns pisos que gestio-

Fotografia: Javier Sardá

nàvem nosaltres mateixos, com si es tractés d'un centre cívic. Vam comprar set ordinadors i vam fer classes d'informàtica, i també s'hi organitzaven altres activitats. En aquells temps, la nostra reivindicació principal era que l'Ajuntament comprés Vil·la Florida: en demanaven uns 1.200 milions de pessetes, però al final no sé per quant es va vendre.

I va arribar el tan esperat centre cívic.

Sí, però al capdavant hi vam perdre molt. És veritat que no paguem per estar a Vil·la Florida, i que per tant no tenim cap despesa. Ara bé, al carrer de Bertran teníem llibertat absoluta pel que fa a l'horari i a la disposició de l'espai, mentre que ara no podem disposar de cap espai sense un control per part del centre. I és que, al contrari del que es podria pensar, no tenim res a veure amb la programació del centre: si necessitem una sala, l'hem de demanar amb dos mesos d'antelació, ja que hi ha moltíssima demanda, fins i tot pagant. En fi, necessitem un altre cívic, perquè a Vil·la Florida estan saturats.

Vil·la Florida és de l'Ajuntament, no?

Sí, pertany a l'Ajuntament, però, com la ma-

joria de centres cívics, està gestionat per una empresa externa que va a concurs cada quatre anys. En aquest concurs, els candidats proposen un programa d'activitats i justifiquen què pensen aportar: la majoria d'activitats són de pagament, així és que el concursant ha de preveure els ingressos i les despeses. Després ve l'Ajuntament i concedeix la subvenció. El gimnàs del Putxet, per exemple, també funciona així...

A banda del centre cívic, quines altres reivindicacions ha aconseguit l'Associació de Veïns?

Un altre centre cívic, justament: Can Castelló. I la darrera, és clar: la biblioteca. Entremig, hem aconseguit que arreglin semàfors, fanals... Ara estem batallant per una casa abandonada que han ocupat, amb tots els problemes que això ocasiona. El fet que aquesta casa sigui propietat de tres bancs complica la solució. Nosaltres, des de la junta, anem detectant mancances i ens reivindiquem mani qui mani. Ara mateix tenen pocs consellers que treballin a peu de barri (abans n'hi havia més) i ja sabem que costa acceptar ajuda, però jo m'he ofert a donar un cop de mà.

Parli'ns de Sant Gervasi com a veí.

El que menys m'agrada és que fa molta pujada i baixada (riu). Però el barri m'encanta: tinc la sort de viure prop del mercat, és a dir, a una zona en què anem recuperant el caràcter de barri Però un barri necessita un teatre, i aquí no en tenim cap. S'havia de fer un auditori on hi ha el cine del carrer de Balmes, van tancar el del carrer de Bigai (on ara hi ha un supermercat)...

I aquí tanquem l'entrevista. Va ser un plaer poder entrevistar el Lluís Arboix, una de les persones que més coneix Sant Gervasi i que més treballa per fer-ne un barri encara millor. Ara esperem que el 2019 tinguem ascensors a l'estació del Putxet, el teatre i el centre cívic que potser demaneu molt més veïns... i *El jardí* per informar-ne ben orgullosos.

TRAIL DUNES SHOP

LLoguem **FatBikes**

Servei Oficial:
Bosch eBikes

Mondraker, Surly, BADbike, Spiuk, Eassun,
Compressport, Nutrisport, Powerbar.

ESPECIALISTES EN BTT I FAT-BIKE
VINE A PROVAR LA NOVA BICICLETA
PLEGABLE URBANA ELECTRICA

www.traildunes.com
C/ Berlínés, 20 · BARCELONA
T. 93 517 68 92 · M. 678 482 235
shop@traildunes.com

JORNADA DE PORTES OBERTES

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA
EL 23 DE GENER I EL 20 DE FEBRER
D'11:00 A 13:30 H.

ESO I BATXILLERAT
EL 30 DE GENER I EL 27 DE FEBRER
DE 9:30 A 13:00 H.

MÉS INFORMACIÓ A:
WWW.LASALLEBONANOVA.CAT
TELÈFON 93 254 09 68

La Salle
Bonanova